497. Ἐξάπλευρον

* * * = Ζῷον τρωκτικόν.
* * * * = Στοιχεῖον τῆς φύσεως
* * * * * = Πολλὰ πράγματα μαζί.
* * * * = Φυτόν.
* * * = Υἱὸς τοῦ Νῶε.

Καὶ καθέτως ἀναγινώσκονται τὰ ἴδια.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἀργοναύτου

498—502. Μαγικὸν γράμμα

Τῇ προσθήκῃ ἑνὸς συμφώνου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, εἰς ἑκάστην τῶν κάτωθι λέξεων, νὰ σχηματισθοῦν ἄλλαι τόσαι;

νέος, ναός, Ἐρία, κλῖμα, ἀνά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέας Σελήνης

503. Μεσοστιχίς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν κατὰ σειρὰν Κράτος τῆς Εὐρώπης:

1, Ἄνθος εὐῶδες. 2, Δημητριακόν. 3, Ἔνδοξον χωρίον τῆς Ἀττικῆς. 1, Στενὸς συγγενής. 5, Ποταμὸς ἢ ἐπίθετον. 6, Κράτος τῆς Εὐρώπης.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γορδίου Δεσμοῦ

504. Φωνηεντόλιπον

* – πρσκπτς – νς – μτν – γρν

Ἐστάλη ὑπὸ Βασ. Νικολαΐδου

505. Γρῖφος

I
I α α α I βλι
α αα α βλι βλι
α α α α E μα Ἱέρων
α α αα βλι βλι
I α α α I βλι
I

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μπαρουτοκαπνισμένης Γαλανόλευκης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 39.

396. Ἀργοστόλιον (ἀργός, τό, λεῖον.) — 397. Ἑρμῆς (ἕρ - μῦς.)— 398. Γέρων-Νέρων.

399.
ΙΑΠΕΤΟΣ
ΔΟΜΟΚΟΣ
ΔΑΚΡΥΟΝ
ΚΑΝΑΡΗΣ
ΣΙΣΥΦΟΣ
ΑΤΡΟΦΙΑ
ΗΣΙΟΔΟΣ

400.
ΔΙ-Ο-ΜΗ-ΔΗΣ
Ο-ΛΟ-ΡΟΣ
ΜΗ-ΡΟΣ
ΔΗΣ

401. *Ξεσπαθώνετε, παιδιά!* (Ἡ ἀνάγνωσις ἐκ τῆς κάτω δεξιᾶς γωνίας, κάμνει τὸν γῦρον τοῦ σχήματος καὶ καταλήγει εἰς τὸ μεσαῖον Α.)— 402. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ἐκλεκτός, μέλι, ἵστημι, στόλος, τίθημι, ὅμοιος, κόσμος, ληστής, Ἥλιος.) — 403. ΑΘΗΝΑΙ-ΣΕΛΗΝΗ (ἈΣτακός, ΘΕρος, ΗΛίας, ΝΗσσα, ἈΝτώνιος, ἸΗσοῦς.) — 404. Οὐ παντὸς πλεῖν εἰς Κόρινθον. — 405. *Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.* (Ὡς-ι εἰς χρ' εἰς τον - Εὔα - πτ' εἰς θι - τε - χρ' εἰς τον ἐν ε - δὶς ἄσθε.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ὀνομαστικῇ σου ἑορτῇ, φίλτατον ***Γυμνάσιον Ἰωαννίνων***, εὐχόμεθα ἔτη πολλὰ καὶ πανευδαίμονα.—***Δωδωναῖος, Ἀνδρειωμένο Σοῦλι.*** *(Γ. 208)*

Ἱδρύθη ἐν Ἰωαννίνοις Σύλλογος τὸ «***Φῶς***». Πρόεδρος, *Γυμνάσιον Ἰωαννίνων*, Ἀντιπρόεδρος, *Δωδωναῖος*, Ταμίας, *Μάρκος Μπότσαρης*, Γραμματεύς, *Ἀνδρειωμένο Σοῦλι* Σύμβουλοι, *Ἐαρινὴ Αὔρα*, *Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς*, Κίμων Τσούκαλης. Ζητοῦνται πανταχόθεν μέλη. Συνδρομὴ μηνιαία φρ. 0,50. Ἀπευθυντέον: Démètre Salamangas, Jannina (Turquie). *(Γ. 209)*

Ἕνεκεν ἀσθενείας παύω ἀνταλλαγὴν δελταρίων. Εὐχαριστῶ θερμῶς πάντας τοὺς ἀποστείλαντάς μοι.—*Ροδοδάκτυλος Ἠώς.*

Ἀγαπητὴ *Ἔλαφος τῆς Αἰγύπτου*, βλέπω ὅτι εὑρίσκεσθε εἰς ἐμπόλεμον κατάσταστασιν μὲ τὸν *Γόρδιον Δεσμόν*. Ἂν πρόκειται γιὰ κανένα κὸκ, ἀναλαμβάνω νὰ σᾶς συμβιβάσω.—*Κερκυραϊκὴ Αὔρα.* *(Γ. 211)*

Ἄσπρο ὅλοι στὸ γνήσιο παιδὶ τῆς πατρίδος μας τὸ ***Εὐζωνάκι***.—*Ξανθὴ Μουσμέ, Μελαχροινὸ Ἑλληνόπουλο, Κυρία δὲν Μὲ Μέλει, Ἑλληνίς, Πτωχικὴ Καλύβη, Ναυσικᾶ, Ἐλπίς.* *(Γ. 212)*

Μετατιθέμενος ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ ἐν Σύρῳ Ἀγγλικὸν Τηλεγραφεῖον, ἀποχαιρετῶ φίλους Διαπλάσεως, ἐπιθυμῶν νὰ γνωρίσω καὶ τοὺς ἐκεῖ. *Ριγολέττος*, (Ἰάκωβος Ν. Καφεζέζης).

Μελάχρα μου ἀγαπημένη, χίλιες ὁλόθερμες εὐχὲς μπουκέτο καμωμένες, στῆς στέλλω γιὰ τὴ γιορτή σου μὲ πολλὰ φιλιά,—ἡ *Ρεζεντᾶ* σου. *(Γ. 214)*

Ἔλαφε τῆς Αἰγύπτου, σὲ συμβουλεύω νὰ μετρᾷς τὰ λόγια σου πρὸ τῆς Μεγαλειότητός μου!!! Φείσθητι τοῦ δέρματός σου. Ἀκοῦς;;— ***Γόρδιος Δεσμός.*** *(Γ. 215)*

Χμ! ἀγαπητὴ *Ἔλαφε τῆς Αἰγύπτου*, ὁ *Γόρδιος* ἕτοιμος μὲ τὴν πανοπλίαν του, περιμένει σοβαρὸς τὸν πόλεμον.—*Γλυκεῖα Ἐλπίς.* *(Γ. 216)*

Παιδικὲς Σελίδες, Π. Σ. Δέλτα: «Γιὰ τὴν Πατρίδα, Καρδιὰ τῆς Βασιλοπούλας». Πουλιέται στὸ Βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» Στὸ Λονδῖνον, τυπογραφεῖον Βελώνη 18, 19, 20. Appold Street, E. C. *(Γ, 184-8)*

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΩΝ ΤΟΥ 44ου ΚΑΙ 45ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ἰδὲ τὰς λύσεις εἰς τὰς σελίδας 377 καὶ 385]

ΑΘΗΝΩΝ· *Δημ. Γ. Μαραγκάκης (43), Ἰ. Π. Στεφανίτσης, Ν. Προεστόπουλος, Ἀλ. Β. Σπυράκης, Μαρίκα Γ. Βλαδιμήρου, Ἠλ. Σ. Κανίλλης.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· *Ἰουλία Α. Παναγοπούλου.*
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ· *Ἀγριολούλουδο.*
ΚΑΛΑΜΩΝ· *Ἑλένη Μοσχίδου, Φαίδρα Π. Μοσχίδου.*
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ· *Σμαράγδα Σ. Ρεγκούκου*
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ· *Κ. Β. Ζάγκας, Ἰω. Γ. Πορτούλης.*
ΠΑΝΙΤΣΗΣ· *Ἀπ. Κωστολάκος.*
ΠΑΤΡΩΝ· *Ἀθηνᾶ Ν. Μανωλίδου.*
ΣΠΑΡΤΗΣ· *Α. Γ. Βαλασάκης.*
ΣΥΡΟΥ· *Σ. Ἀμοιραδάκης.*
ΥΔΡΑΣ· *Ἀνδρ. Ν. Βατικιώτης, Κοσμᾶς Βαρβαρῆς.*
ΧΑΛΚΙΔΟΣ· *Κωνστ. Στουμπιάδης (45—46), Κλεοσίμνη Π. Παπασπυρίδου, Παν. Α. Γούσιος, Εὐγνωμονοῦσα Φίλη, Ἑλένη Ι. Παπαδοπούλου (43), Θεοδ. Α. Θεοχάρης (43).*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ· *Καλλιόπη Α. Ζίη, Μυρσίνη Π Ἀλεπουδέλη, Νικ. Ι. Σφακιανάκης.*
ΚΑΪΡΟΥ· *Μεν. Η. Ρούλης (43).*
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ· *Γαλάτεια Παρασκευᾶ, Γεωρ. Ι. Διαμαντάκης (43), Κερκυραϊκὴ Αὔρα (43), Γενναιόψυχος Ἑλληνίς (43), Δέσποινα Συνόρου (43), Ἰουλία Ι. Νέγρη (43), Εὐδοκία Μ. Ζαχαριαδάκη (43), Ἀγαπία Νέγρη (43), Ἑλένη Φιλιππάκη (43), Οὐρανία Χανδρᾶ (43), Γόρδιος Δεσμὸς (43 καὶ 44).*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν ὁ ἐν Ὕδρᾳ ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΒΑΤΙΚΙΩΤΗΣ *καὶ ὁ ἐν Μεσολογγίῳ* ΚΩΝΣΤ. Β. ΖΑΓΚΑΣ, *οἱ ὁποῖοι ἐνεγράφησαν διὰ μίαν τριμηνίαν ἕκαστος.*

Πλεονάζουν λεπτὰ 40 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1910

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ὀκτωβρίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2552, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριελαμβάνετο ἡ 15 Ὀκτωβρίου. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

1164, *ἐκέρδισεν ἓν ὡρολόγιον τῆς τσέπης.*

679, 172, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.*

1408, 389, 903, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.*

1673, 63, 1068, 241, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.*

2329, 31, 1539, 1222, 1856, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ 1911.*

1941, 2442, 531, 79, 615, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».*

785, 1463, 306, 2142, 1302, 2507, 870, 1422, 477, 740, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.*

655, 2370, 2109, 1328, 824, 2063, 1752, 2411, 1012, 572, 1904, 2522, 743, 1512, 1243, 2274, 204, 2484, 134, 2066, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.*

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 48 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιοῦταί τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Οἱ δὲ κάτοχοι τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1911

Ἡ προσεχὴς ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ θὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι ὅσοι θὰ ἔχουν πληρώσῃ ἐτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομὴν διὰ τὸ 1911 *μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου* τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθησόμενος θὰ κερδίσῃ τὴν ***Μετοχήν***.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1911 θὰ γίνουν ἄλλαι τέσσαρες Κληρώσεις, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων τὰ Δῶρα θὰ εἶνε ὅμοια μὲ τὰ ἀνωτέρω.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἀγ. Θεοδώρων.— 2012.

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		*Ἐξωτερικοῦ:*	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία	φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος	» 4,50	Ἑξάμηνος	» » 5,50
Τρίμηνος	» 2,50	Τρίμηνος	» » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος ***Ἐν Ἀθήναις, 30 Ὀκτωβρίου 1910*** ***Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 48***

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL]

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'. *(Συνέχεια)*

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — *Ὁ Ἀτσίγγανος Καμάνιος, ὁ θηριοδαμαστής, κρύπτει εἰς τὸ ἁμαξόσπιτόν του τὸν Λουδοβῖκον Κορμᾶν καὶ τὸν Τιάρκον, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἁρπάσῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Αὐστριακῶν τὸν μικρὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης. Σκοπεύουν νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξείδιόν των μέχρι Γαλλίας μὲ τὸ ἁμαξόσπιτον τοῦ Καμάνιου, παραλαμβάνοντες καὶ τὸ θηριοτροφεῖόν του, καὶ ἐλπίζουν νὰ διαφύγουν οὕτω τοὺς Αὐστριακοὺς διώκτας των. Ὁ Τιάρκος ἐρωτᾷ τὸν Καμάνιον ἂν ἔχῃ μαζί του ἀτσιγγάνικα ροῦχα.*

— Βεβαιότατα, ἀπεκρίθη ὁ ὑποχρεωτικὸς θηριοδαμαστής, καὶ ἀνοίξας ἓν κιβώτιον κρυμμένον ὑπὸ τὴν τράπεζαν, ἐπέδειξεν ὁλόκληρον συλλογήν.

Ὁ πρώην γιδαμαξᾶς τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης ἐκύτταξε συγκεκινημένος τὰ γραφικὰ ἐκεῖνα ράκη, τὰ ὁποῖα τῷ ὑπενθύμιζαν τὴν παιδικήν του ἡλικίαν, καὶ εὐχαρίστως ἀντήλλαξε τὴν στολὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θεράποντος μὲ τὴν κόκκινην βλοῦζαν καὶ τὴν δερματίνην ζώνην τῶν ὑπηρετῶν τοῦ θηριοτροφείου.

Ὁ συνταγματάρχης Κορμᾶς ἐμιμήθη τὸ παράδειγμά του καὶ κατόπιν ἠθέλησαν νὰ μετεμφιέσουν ὁμοίως καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης.

Τοῦτο ἦτο δυσκολώτερον, διότι ἡ ἱματιοθήκη τοῦ Καμάνιου δὲν περιεῖχε καὶ ἐνδύματα παιδικά. Ἐν τούτοις ὁ Τιάρκος κατώρθωσε νἀνακαλύψῃ ἓν μικροσκοπικὸν πανταλονάκι ἀπὸ δέρμα τὸ ὁποῖον ἴσως ἄλλοτε ἀνῆκεν εἰς αὐτόν. Σανδάλια μὲ σχοινία ἀντικατέστησαν τὰ κομψὰ σκαρπινάκια τοῦ Βασιλέως τῆς Ρώμης· τὰ ξανθά του μαλλάκια ἐκάλυψαν μὲ σκουφάκι πλεκτόν, τὸ ὁποῖον εἶχε φούνταν πολύχρωμον, καὶ τέλος ἔσχισαν ὀλίγον τὸ λεπτὸν ὑποκαμισάκι του καὶ ἀπέσπασαν τὴν τραχηλιάν. Οὕτως ἐνδεδυμένος, ὁ υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος ἠμποροῦσε, χωρὶς κίνδυνον ἀναγνωρίσεως, νὰ ἐξέρχεται κατὰ τὸ ταξείδιον εἰς τὸν ἐξώστην, τὸν ὁποῖον ἐσχημάτιζε τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ ἁμαξόσπιτου.

Ἐφαίνετο διὰ τοῦτο πολὺ εὐχαριστημένος κ' ἐγελοῦσε μὲ τὴν καρδιάν του ὁ δυστυχὴς μικρὸς βασιλόπαις, ὁ ὁποῖος ἐπροτιμοῦσε τὸ ξύλινον αὐτὸ σπιτάκι «ποῦ περπατοῦσε», ἀπὸ τὸ σκυθρωπὸν παλάτι τοῦ Σαιμπρύν...

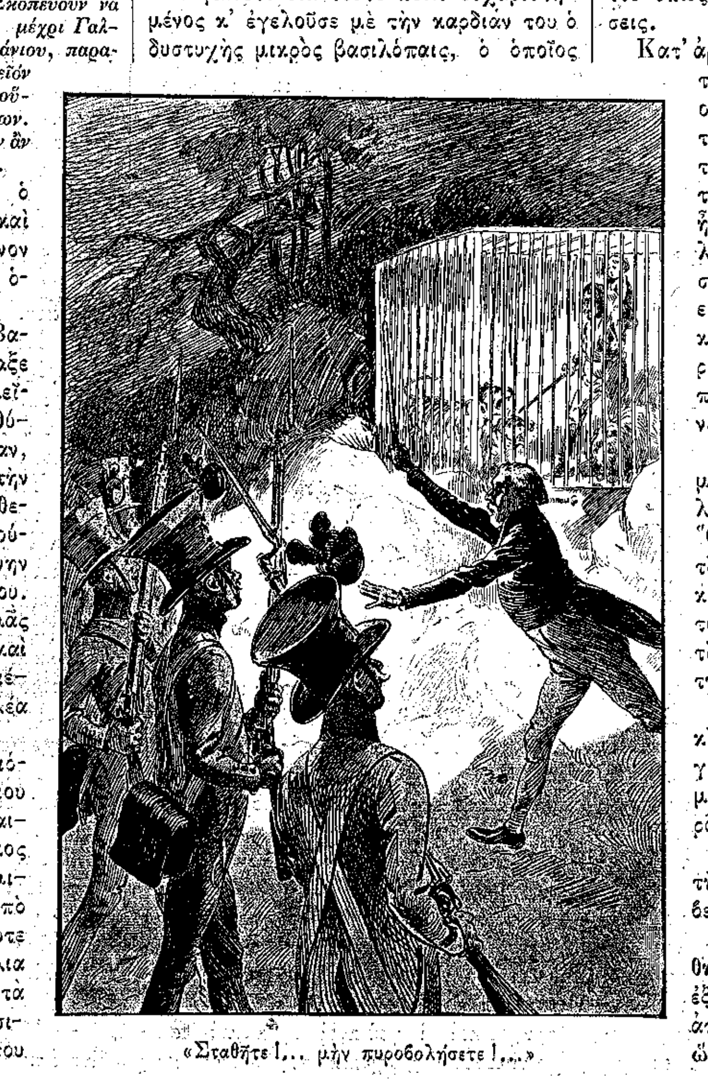

«Σταθῆτε!... μὴν πυροβολήσετε!...»

Τὰ θηρία τοῦ Καμάνιου

Ἡ χαρά του δὲν εἶχε πλέον ὅρια, ὅταν ἔφθασαν εἰς τἀμάξια τοῦ θηριοτροφείου. Ὁ Καμάνιος διέταξε τοὺς ὑπηρέτας νὰ σηκώσουν τὰ ξύλινα σκεπάσματα τῶν κλωβῶν καὶ παρουσίασε τὰ θηρία του ὅπως τὸ ἔκαμνεν εἰς τὰς παραστάσεις.

Κατ' ἀρχὰς τοὺς ἔδειξε τὸν Νέμεον, τὸν μεγάλον ἀφρικανικόν του λέοντα, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὴν ἀγρίαν του ὄψιν, τὴν πελωρίαν κεφαλήν του, τὴν ἀνασηκωμένην χαίτην του καὶ τὰ φοβερά του πηδήματα, ἦτο ἀγαθὸς καὶ ἥμερος ὡς σκύλος κατοικίδιος. Ὁ θηριοδαμαστὴς ἔχωνε τὸ κεφάλι του μέσα εἰς τὸ στόμα του, τὸν ἐκαβαλλίκευε καὶ τοῦ ἐτραβοῦσε τὴν οὐράν, τῆς ὁποίας ἓν μικρὸν κτύπημα θὰ ἔφθανε διὰ νὰ τὸν φονεύσῃ.

Ἡ λέαινα ἦτο ἐπίσης ἐξημερωμένη, ἀλλὰ πλέον ἐπιφυλακτική, ὀλιγώτερον διαχυτική. Ὅταν ὁ Καμάνιος εἰσῆλθεν εἰς τὸν κλωβόν της, ἐκείνη ἀνεσήκωσε τὸ χεῖλός της, ἀπεκάλυψε τοὺς τεραστίους της ὀδόντας καὶ τὸν ἠτένισε μὲ τὰ πράσινα μάτια της χωρὶς νὰ κινηθῇ διόλου.

Πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἄλλον κλωβόν, ὅπου ἐφυλάσσοντο τίγρεις καὶ λεοπαρδάλεις, ὁ Καμάνιος ὡπλίσθη μὲ μίαν σιδηρᾶν αἰχμηρὰν ράβδον.

— Εἶνε μία τίγρις, εἶπε, ποῦ τὴν ἔχω λίγον καιρό· εἶνε φοβερή!

Πραγματικῶς τὸ θαυμάσιον θηρίον, ὅταν εἶδε τὸν δαμαστήν, ἐξεδήλωσε θυμόν. Ἐπηδοῦσεν ἀπὸ τὸ ἓν ἄκρον τοῦ κλωβοῦ ὡς τὸ ἄλλο, καὶ ἐκτυποῦσε μὲ

τὸ κεφάλι του τὴν ὀροφήν, συγκλονοῦν ὁλόκληρον τὴν ἅμαξαν. Ἀλλ' ὁ Καμάνιος ἦτο τολμηρὸς καὶ ἄφοβος. Ὅταν εἰσῆλθεν εἰς τὸν κλωβόν, τὰ θηρία ὀπισθοχώρησαν πρὸ αὐτοῦ ἔρποντα. Ἐξέβαλε κραυγὰς λαρυγγώδεις, τὰ ἐκτύπησε μὲ τὴν ῥάβδον του ὡς σκύλους καὶ ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ, διότι ἦτο ἐπικίνδυνον νὰ παρατείνῃ τὸ πείραμα μὲ τὰ μόλις ἐξημερωμένα ἐκεῖνα θηρία, τὰ ὁποῖα μόνον τὸ θάρρος τοῦ δαμαστοῦ καὶ ὁ μαγνητισμὸς τοῦ βλέμματός του κατώρθωναν νὰ συγκρατήσουν μίαν στιγμήν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Ῥώμης ἐχειροκρότησεν ὅταν εἶδε τὸν νέον του φίλον ἐξερχόμενον ἀπὸ τὸν κλωβόν, τὸν ὁποῖον τὰ μανιώδη πηδήματα τῆς τίγρεως ἐξηκολούθουν νὰ σείουν.

— Κύριε, εἶπε σοβαρῶς πρὸς τὸν θηριοδαμαστήν, ὅταν θὰ γυρίσω ςτὸν Κεραμεικὸ θέλω νὰ ἔλθετε μὲ τὰ θηρία σας, καὶ ἂν οἱ κακοὶ ποῦ πῆραν τὴ θέσι τοῦ μπαμπᾶ μου ξανάλθουν, νὰ τὰ βάλετε νὰ τοὺς φᾶνε!

Ἔμενε τώρα νὰ ἰδοῦν καὶ τὸν Τόμπυ, τὸν πελώριον ἐλέφαντα. Ἦτο δεμένος ἀπὸ τὸ πόδι εἰς ἓν μεγάλον δένδρον.

— Συνεννοούμεθα μαζί, ἐβεβαίωσεν ὁ Καμάνιος τοὺς ξένους του, σὰ νὰ μιλούσαμε τὴν ἴδια γλῶσσα.

Καὶ διὰ νὰ τοὺς τὸ ἀποδείξῃ, ἐπῆγε κ' ἐκάθησεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς προβοσκίδος τοῦ ἀγαπημένου του. Ἀμέσως ὁ ἐλέφας ἀνύψωσε τὸν κύριόν του εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡσυχα-ἡσυχα τὸν ἐκάθησε εἰς τὴν ῥάχιν του. Ἔπειτα ἤρχισε νὰ τρέχῃ, νὰ σταματᾷ καὶ νὰ ἐξαπλώνεται, ὅπως τὸν διέτασσεν ὁ Καμάνιος. Ἔβλεπες νὰ λάμπῃ ἀπὸ νοημοσύνην τὸ μικρόν του μάτι, χαμένον εἰς τὸν τεράστιον ὄγκον τῆς φαιᾶς κεφαλῆς.

Ἀφοῦ εἶδαν καὶ τοὺς ὄφεις, οἱ ὁποῖοι ἐκοιμῶντο ὑπὸ μάλλινα σκεπάσματα, ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ θηριοτροφείου ἐτελείωσε καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ ἁμαξόσπιτον. Ὁ Τιάρκος καὶ ὁ συνταγματάρχης, πλήρεις θαυμασμοῦ, συνεχάρησαν τὸν θηριοδαμαστὴν διὰ τὰ ἔκτακτα ζῶά του, καὶ ἔπειτα συνδιεσκέφθησαν πάλιν περὶ τῆς ὑποθέσεώς των.

Ἐπειδή, κατὰ τοὺς αὐστηροὺς αὐστριακοὺς νόμους, κανεὶς Ἀτσίγγανος δὲν ἠμποροῦσε νὰ ταξειδεύῃ χωρὶς τακτικὸν διαβατήριον, ὁ Καμάνιος ἐσκέφθη νὰποπέμψῃ προσωρινῶς δύο ἀπὸ τοὺς βοηθούς του καὶ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ Κορμᾶ καὶ τοῦ Τιάρκου, ἐφοδιάζων αὐτοὺς διὰ τῶν διαβατηρίων των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν θὰ εἶχαν μπελάδες μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν θὰ διέσχιζον διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἂν ἔκρυπτον ἐπιμελῶς τὸν μικρὸν βασιλέα, δὲν θὰ διήγειρον καμμίαν ὑποψίαν.

Τὸ στρατήγημα τοῦτο ἐπεδοκίμασεν ὁ Κορμᾶς, ὁ ὁποῖος ἠρώτησε τὸν νέον του κύριον ποῖα θὰ ἦσαν τὰ καθήκοντά του ὡς βοηθοῦ.

— Ἀλλοίμονο, συνταγματάρχα μου! ἐψιθύρισεν ὁ ἀγαθὸς Καμάνιος μὲ δειλίαν καὶ συστολήν· λυποῦμαι ποῦ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς πῶ, ὅτι πρέπει νὰ καμώνεσθε τουλάχιστον πῶς καθαρίζετε τὰ κλουβιὰ καὶ πῶς μὲ βοηθεῖτε νὰ ταΐζω τὰ ζῷά μου.

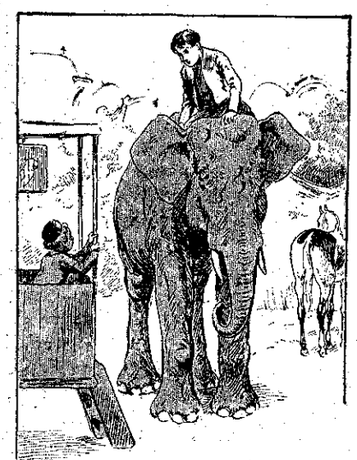

— Θὰ τὸ κάμω! ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης.

— Ἀμὴ ἐγώ; ἠρώτησεν ὁ Τιάρκος.

— Ἐσύ, φίλε μου, ἀπήντησεν ὁ Καμάνιος μὲ περισσότερον θάρρος, ἀφοῦ ἔκαμες στὰ χέρια τοῦ Βοδόγ, ξέρεις ἀπὸ ζῷα. Σοῦ παραδίδω λοιπὸν τὸν Τόμπυ. Εἶνε ἥσυπνος καὶ καλός, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν ὁδηγῇ καὶ νὰ τὸν περιποιῆται ἕνας ἄνθρωπος νύκτα-μέρα. Ἀλλοιώτικα ἀγριεύει, καὶ μὴν τὰ ρωτᾷς!..

— Ἐννοιά σου, εἶπεν ὁ Τιάρκος ἀναλαμβάνω τὸν Τόμπυ!

Ἀφοῦ ἐκανονίσθησαν οὕτως ὅλα καὶ ἀπεπέμφθησαν οἱ δύο ὑπηρέται τοῦ Καμάνιου, διὰ νὰντικατασταθοῦν ὑπὸ τῶν δύο συνωμοτῶν, τὸ θηριοτροφεῖον ἐξεκίνησε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΩΒΟΝ

Δύο ἡμέραι καὶ δύο νύκτες εἶχον παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἁρπαγῆς τοῦ μικροῦ Βασιλέως. Τὸ θηριοτραφεῖον ἔφθασεν εἰς τὸ Λίντς, καὶ ὅταν ὁ Κορμᾶς καὶ ὁ Τιάρκος εἶδαν τὴν πύλην ἐκείνης τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν εἶχον διέλθει πρὸ δύο ἐτῶν, κομισταὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐρρίγησαν εἰς τὴν φοβερὰν ἀνάμνησιν!..

Καὶ ὅμως τώρα ἡ θέσις των ἦτο ἀκόμη δυσχερεστέρα· δὲν ἔφερον πλέον μίαν ἐπιστολήν, ἀλλὰ κάτι ἀπείρως πολυτιμότερον: ἕνα παιδὶ τοῦ ὁποίου οἱ ξανθοὶ βόστρυχοι καὶ οἱ γαλανοὶ ὀφθαλμοὶ θὰ ἐχρησίμευον ὡς σημαῖα εἰς ὅλους τοὺς πιστοὺς τοῦ Ναπολέοντος. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον νὰ διαβιβασθῇ μία διαταγὴ διὰ μίαν μάχην, ἀλλὰ νἀνατραπῇ μία δυναστεία, νὰ διωχθοῦν οἱ Βουρβῶνοι καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας νἀναβιβασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ νικητοῦ τοῦ Μαρέγκου καὶ τοῦ Ἀουστερλίτς.

Ἕως τώρα εἶχαν ταξειδεύσῃ ἀνενοχλήτως· ἀλλὰ πρὸ τοῦ Λίντς εὐρεθείς, ὁ Κορμᾶς κατελήφθη ὑπὸ κακοῦ προαισθήματος καὶ παρεκάλεσε τὸν Καμάνιον νὰ μὴν εἰσέλθῃ διὰ νὰ δώσῃ, ὡς ἐσκόπευε, παράστασιν εἰς τὴν πόλιν. Ὁ θηριοδαμαστὴς ἀντέτεινε, διότι, ἔλεγε, αὐτὸ θὰ ἐφαίνετο παράδοξον καὶ ὕποπτον νὰ περάσῃ ἓν θηριοτροφεῖον ἀπὸ μίαν μεγάλην πόλιν χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ, Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ συνταγματάρχης ἐπέμενεν, ὁ Καμάνιος συγκατετέθη.

— Καλά, εἶπε· θὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ταξεῖδί μας ὅταν ἡ πόλις θὰ κοιμηθῇ.

Οἱ ἵπποι ἐξεζεύχθησαν καὶ τἁμάξια ἐκρύφθησαν μετὰ βίας ὑπὸ τὰ δένδρα τοῦ δάσους. Δὲν ἐσήκωσαν κἂν τὰ σκεπάσματα τῶν κλωβῶν, διὰ νὰ μείνουν βυθισμένα εἰς τὸ σκότος τὰ θηρία καὶ νὰ οὐρλιάζουν ὅσῳ τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον.

Τὸ μέρος ἐφαίνετο ἐντελῶς ἔρημον καὶ ὁ Λουδοβῖκος Κορμᾶς ἐνεθαρρύνθη νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ῥώμης εἰς τὴν ταράτσαν τοῦ ἁμαξόσπιτου. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκύτταζαν καὶ οἱ δύο μελαγχολικοὶ τὸ δάσος καλυπτόμενον ὁλοέν ἀπὸ τὸ σκότος τῆς νυκτός.

— Κοντεύουμε νὰ φθάσωμε στὴ Γαλλία; ἠρώτησεν ὁ μικρὸς βασιλεύς.

— Ὑπομονὴ ὀλίγες ἡμέρες, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης.

— Καὶ ὅταν φθάσωμε ἐκεῖ, ὑπέλαβεν ὁ μικρός, ὅλοι στὸ δρόμο θὰ μὲ χαιρετοῦν, ὅπως τότε ποῦ ἔβγαινα μὲ τὴ γιδάμαξα τοῦ Τάκου, καὶ θὰ φωνάζουν «Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ»;

— Ἐννοεῖται, Μεγαλειότατε.

Ἡ συνομιλία αὐτὴ διεκόπη, διότι ἔφθασεν ὁ Τόμπυ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Τιάρκου, νὰ καλησπερίσῃ τὸν μικρὸν Ναπολέοντα. Ὁ νεαρὸς βοημός, ὁ ὁποῖος, χρησιμοποιήσας καὶ πάλιν τ' ἀλησμόνητα μαθήματα τοῦ Βοδόγ, εἶχε κατορθώσῃ νὰ ὑποτάξῃ τελείως τὸν ἐλέφαντα, ἐκάθητο εἰς τὸν τραχηλόν του καὶ ἐφαίνετο κατευχαριστημένος.

— Κρίμα, Μεγαλειότατε, εἶπε, ποῦ δὲν μπορεῖτε ν' ἀνεβῆτε μαζί μου στὸν Τόμπυ. Θὰ σᾶς διεσκέδαζεν ἀκόμη πιὸ πολὺ ἀπὸ τὴ γιδάμαξα.

— Καὶ γιατὶ δὲν μπορῶ; ἀπεκρίθη ζωηρῶς ὁ μικρός, ἕτοιμος νὰ τρέξῃ πρὸς τὸν φίλον του.

Ἀλλ' ὁ συνταγματάρχης τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι.

— Ὄχι, Μεγαλειότατε, εἶπεν, αὐτὸ εἶνε ἐπικίνδυνο, καὶ ἂν πάθετε τίποτε, τί «Καὶ γιατὶ δὲν μπορῶ;» (Σελ. 390, στ. γ'.)

θὰ κάμουν οἱ Γάλλοι ποῦ σᾶς περιμένουν;

Ὁ μικρὸς βασιλεὺς δὲν ἐπέμεινε, καὶ ἠρκέσθη νὰ θωπεύσῃ τὸ ἄκρον τῆς προβοσκίδος, τὴν ὁποίαν τοῦ ἔτεινεν ὁ Τόμπυ ὡς δεῖγμα τῆς φιλίας του.

Ἡ καταδίωξις

Ἔξαφνα ὁ Τιάρκος ἀνέκραξε:

— Προσοχή! Βλέπω κάτι ἱππεῖς ποῦ ἔρχονται ἴσα πάνω μας!

Ὁ Καμάνιος προσέτρεξεν ἀνήσυχος.

— Ἂς κρύψωμε τὸν βασιλέα τῆς Ῥώμης, εἶπεν. Ἐμεῖς δὲν τρέχουμε κανένα κίνδυνο... Ἀλλὰ μὴν ξεχνᾶτε πῶς εἶσθε ὑπηρέται μου! Δουλειά!..

Ὁ συνταγματάρχης εἰσῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸ ἁμαξόσπιτον κ' ἐνέκλεισε τὸν μικρὸν βασιλέα εἰς ἓν ἐρμάριον τοῦ ξυλοτοίχου.

— Μὴν κινηθῆτε, Μεγαλειότατε, τῷ εἶπε· κακοὶ ἄνθρωποι, ἐχθροὶ τοῦ μπαμπᾶ σας, μᾶς κυνηγοῦν!

Μετὰ τοῦτο ὁ Κορμᾶς ἐξῆλθεν ὡπλισμένος μ' ἕνα πτύον καὶ μ' ἕνα κάδον, διηυθύνθη πρὸς τοὺς κλωβοὺς ὡς ὑπηρέτης τοῦ θηριοτροφείου ἑτοιμαζόμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν καθημερινήν του ἐργασίαν.

Ἦτο καιρός. Πέντε στρατιῶται τῆς φρουρᾶς τοῦ Λίντς, ὁδηγούμενοι ἀπὸ ἕνα ἄνδρα μὲ πολιτικά, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο ἀστυνομικός, εἰσέβαλον εἰς τὸ δάσος, ὅπου ἦσαν κρυμμένα τ' ἁμάξια.

Ὁ Καμάνιος τοὺς προϋπήντησε μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀταραξίαν.

— Ποῦ εἶνε ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ τοῦ θηριοτροφείου; ἠρώτησεν ὁ ὁδηγῶν τοὺς στρατιώτας.

— Ἐγὼ εἶμαι, ἀπεκρίθη ὁ Καμάνιος.

— Καὶ γιατὶ κρυφθήκατε 'ς αὐτὸ τὸ δάσος ἀντὶ νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν πόλιν;

— Γιατὶ ἡ ζωὴ εἶνε ἀκριβὴ εἰς τὸ Λίντς καὶ ἐπροτίμησα τὴν ἐξοχήν.

— Μπορούσατε νὰ δώσετε μίαν παράστασιν καὶ νὰ βγάλετε τὰ ἔξοδά σας.

— Ἀδύνατον!

— Γιατί;

— Ἡ τίγρις μου ἀγρίεψε καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐργασθῇ.

Αἱ ἀπαντήσεις αὐταὶ δὲν ἐφάνησαν πολὺ πειστικαὶ εἰς τὸν ἀστυνόμικόν.

— Δείξατέ μου τὴν ἄδειάν σας καὶ τὰ διαβατήρια, εἶπε.

— Τὰ ἔχω ςτὸ ἁμαξόσπιτο, ἂν θέλετε νὰ μὲ ἀκολουθήσετε, θὰ σᾶς τὰ δείξω ὅλα.

— Ἐμπρός!

Ὅταν συνηθροίσθησαν ὅλοι εἰς τὸ ἁμαξόσπιτον, ὁ Καμάνιος ἔβγαλεν ἀπὸ ἕνα συρτάρι τὰ ζητηθέντα ἔγγραφα καὶ τὰ παρουσίασεν εἰς τὸν ἀστυνόμον. Αὐτὸς τὰ ἐξιάσασε μὲ τὴν μεγαλητέραν προσοχὴν καὶ ἔπειτα ἠρώτησεν:

— Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὑπηρέτας, δὲν ἔχετε κανένα ἄλλον;... οὔτε γυναῖκα, οὔτε παιδιά;

— Ὄχι, Ἐξοχώτατε.

— Πρέπει νὰ βεβαιωθοῦμε.

Ὁ ἀστυνόμος ἐκάλεσε τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς εἶπε:

— Ἀνάψετε τὰ φανάρια σας καὶ ψάξετε καλὰ 'ς ὅλ' αὐτὰ τἁμάξια.

Οἱ στρατιῶται ἔσπευσαν νὰ ἐκτελέσουν τὴν διαταγήν, καὶ ἐνῷ ἠρεύνων ἐπιμελῶς καὶ τὰς παραμικροτέρας γωνίας τῆς πρώτης ἁμάξης, ὁ Τιάρκος ἀντήλλασσεν ἀπηλπισμένα βλέμματα μὲ τὸν συνταγματάρχην.

— Θὰ τοὺς ἀνακαλύψουν!... ἐσυλλογίζετο· αὐτοὶ βέβαια εἶνε ἀπεσταλμένοι τοῦ Μέττερνιχ!...

— Χαθήκαμε! ἐψιθύριζεν ὁ Λουδοβῖκος Κορμᾶς, παρακολουθῶν τὴν ἐπίμονον ἐκείνην ἔρευναν.

Οἱ Αὐστριακοί, ἀφοῦ ἠρεύνησαν τὸ πρῶτον ἁμάξι, μετέβησαν εἰς τὸ δεύτερον. Ἐκεῖ-μέσα ἦτο κρυμμένος ὁ υἱὸς τοῦ Ναπολέοντος. Ὁ ἀστυνόμος ἐκτυποῦσε μὲ τὸ μπαστοῦνί του δοκιμαστικῶς τὰ τοιχώματα.

Ὁ συνταγματάρχης καὶ ὁ Τιάρκος ὥρμησαν, ἕτοιμοι νἀγωνισθοῦν μέχρι τέλους, δύο αὐτοὶ ἐναντίον ἓξ, καὶ ἔσφιγγαν ἤδη εἰς τὰ χέρια των τὰ ἐγχειρίδια μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν ὡπλισμένοι...

Τὸ μυστικὸν ἐρμάριον ἀνεκαλύφθη!

— Τὰ φανάρια γρήγορα!... ἀνέκραξε θριαμβευτικῶς ὁ ἀστυνόμος. Ἐδῶ εἶνε ἡ κρύπτη!

Οἱ στρατιῶται ὑψόνουν τὰ φανάρια, ὁ συνταγματάρχης ὑψόνει τὴν χεῖρα ἕτοιμος νὰ κτυπήσῃ, ἀλλ' ἔξαφνα τὴν καταβιβάζει κατάπληκτος: Τὸ ἐρμάρι εἶνε κενόν!

Ἐδῶ, Νέμεε!

— Ποῦ εἶνε αὐτὸς ὁ διαβολο-ἀτσίγγανος; ἠρώτησε μὲ θυμὸν ὁ ἀστυνόμος, βλέπων ὅτι ὁ Καμάνιος δὲν εὑρίσκετο πλέον ἐκεῖ.

— Ὁ ἀτσίγγανος! ποῦ εἶνε ὁ ἀτσίγγανος; ἐπαναλαμβάνουν οἱ στρατιῶται ἐξορμῶντες ἀπὸ τὸ ἁμαξόσπιτον.

— Ἐδῶ! ἀποκρίνεται μία ἠχηρὰ φωνή, ἐξερχομένη ἀπὸ τὸν κλωβὸν τῶν θηρίων.

Ὅλοι τρέχουν πρὸς αὐτὴν τὴν φωνήν, οἱ μὲν ἀστυνομικοὶ μὲ προφύλαξιν, προβλέποντες ὅτι κάποιος κίνδυνος τοὺς ἠπείλει, ὁ δὲ Τιάρκος καὶ ὁ Κορμᾶς μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ σύντροφός των εἶχε κατορθώσῃ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸν μικρὸν Βασιλέα... ἀλλὰ πῶς;

Μόλις τὸ φῶς τῶν φαναρίων ἐστράφη πρὸς τὸν κλωβόν, φοβερὸν θέαμα παρουσιάσθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των:

Ὁ Καμάνιος ἦτο ἐκεῖ μέσα κρατῶν τὸν Βασιλέα τῆς Ῥώμης, ἐνῷ διὰ τοῦ μαστιγίου του καὶ τοῦ βλέμματός του ἐκράτει εἰς ἀπόστασιν τὰς δύο τίγρεις.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς ὁμιλήσω σήμερον, εἶνε Ἕλλην. Ἐκτὸς τούτου, εἶνε νεαρώτατος, μόλις δεκαοκταετής. Ἡ ἐπιτυχία του λοιπὸν μᾶς ἐνδιαφέρει διττῶς: καὶ ὡς τιμῶσα τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὡς τιμῶσα τὴν νεολαίαν της, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνεται τὸ περιοδικὸν τοῦτο.

Θ' ἀνεγνώσατε ἴσως εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν ἐκπληκτικὴν εἴδησιν. Ὁ κ. Μιλτιάδης Ζαχαράκης, μαθητὴς τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων, ἐφεῦρε μίαν ἐντελῶς νέαν πτητικὴν μηχανήν. Πρὸ τεσσάρων μηνῶν, μὲ ἄδειαν τὴν ὁποίαν προθύμως τοῦ ἔδωσαν, ἀνεχώρησεν εἰς τὸ Παρίσι. Ἐκεῖ κατεσκεύασεν ἓν μικρὸν δοκιμαστικὸν πρότυπον—μοντέλο—τῆς μηχανῆς του, καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγειναν αἱ δοκιμαὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Δεκράνζ, εἰδικοῦ μηχανικοῦ τῆς ἀεροπλοΐας παρὰ τῷ Γαλλικῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀεροπλοΐας εἰς τὴν Σορβόννην, τοῦ Ἕλληνος κ. Ζαχάρωφ—ἱδρυτοῦ τῆς νέας αὐτῆς ἕδρας, —τοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ταμπακοπούλου, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Αἱ δοκιμαὶ αὐταὶ ἐκρίθησαν γενικῶς ὡς μία μεγάλη ἐπιτυχία, διότι ἐπεβεβαίωσαν ὅλους τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐφευρέτου. Τὸ μηχάνημα—γράφει ἕνας ἀνταποκριτής, —ἀνυψώθη παρασῦρον καὶ τὸ σύρμα, τὸ ὁποῖον ἔβιδε ρεῦμα εἰς τὸν μικροσκοπικόν του κινητῆρα, ὅλαι του δὲ αἱ κινήσεις, σταθεραὶ καὶ ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισμέναι, ἀπέδειξαν ὅτι «ἔχει ἀπολύτως θετικὴν καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ περιβάλλοντος δύναμιν ἀνυψώσεως, προώσεως καὶ εὐσταθείας εἰς τὸν ἀέρα.

Λεπτομερείας περισσοτέρας δὲν γνωρίζομεν. Ἡ ἐφεύρεσις εἶνε ἀκόμη «μυστική» καὶ διὰ μίαν μυστικὴν ἐφεύρεσιν δὲν ὁμιλοῦν παρὰ μὲ τὰ «κορακίστικα» ποῦ σᾶς ἀντέγραψα παραπάνω. Τὸ βέβαιον ὅμως καὶ τὸ σπουδαῖον εἶνε, ὅτι ἡ πτητικὴ μηχανὴ τοῦ κ. Ζαχαράκη ἐθαυμάσθη ὑπὸ τῶν εἰδικῶν καὶ ὅτι ὁ ἐφευρέτης λαβὼν προγόμιον, ἔκλεισεν ἤδη συμφωνίαν μὲ τὸ μέγα κατάστημα ἀεροπλοΐας Γκρελὼ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσίν της. Ἅμα ὑπογραφοῦν τὰ συμβόλαια, θαρχίσῃ εἰς τὸ ἐργοστάσιον Γκρελὼ ἡ κατασκευὴ τοῦ πρώτου ἀεροπλάνου - Ζαχαράκη —ἂς τὸ εἴπωμεν οὕτω, — τὸ ὁποῖον θὰ στοι-

χίσι 60 - 70 χιλιάδας φράγκα. Καὶ ὁ ἐφευρέτης θὰ μείνῃ εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ νὰ ἐπιβλέψῃ τὰς ἐργασίας καὶ διὰ νὰ ἰδῇ βεβαίως τὸν ὁριστικὸν θρίαμβον τῆς ἐφευρέσεώς του, ὅταν ἡ πτητικὴ μηχανή του, μεγάλη πλέον καὶ ἀληθινή, θἀναβιβάσῃ εἰς τὰ ὕψη τὸν πρῶτον της ἀεροναύτην...

Καὶ μία λεπτομέρεια. Ἡ ὑπογραφὴ τῶν συμβολαίων μὲ τὸν οἶκον Γκρελὼ ἀνεβλήθη ἕως νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸ Παρίσι πληρεξούσιον τοῦ κ. Ζαχαράκη πατρός, διορίζοντος κηδεμόνα τοῦ υἱοῦ του τὸν πρόξενον κ. Ταμπακόπουλον! Ξεύρετε διατί χρειάζεται αὐτὴ ἡ διατύπωσις; Ὁ ἐφευρέτης εἶνε ἀκόμη ἀνήλικος — κατὰ τὸν νόμον — καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ ὑπογράψῃ μόνος του τὰ συμβόλαιά του. Μὲ ἄλλους λόγους, ἡ ὑπογραφή του δὲν ἔχει ἀκόμη πέρασιν. Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό, ὅταν ἔχουν πέρασιν αἱ ἐφευρέσεις του!

Λέγουν ὅτι ὁ νέος Ζαχαράκης εἶνε μηχανικὴ μεγαλοφυΐα. Μὲ τὰς στοιχειώδεις μόνον γνώσεις τῆς μηχανικῆς ποὺ ἐδιδάχθη, δὲν θὰ ἔκαμνε τίποτε. Ἐφήρμοσεν ὅμως νόμους, τοὺς ὁποίους δὲν ἤξευρε καὶ ἔκαμε διὰ τὴν ἐφεύρεσίν του ὑπολογισμούς, τῶν ὁποίων ἐθαυμάσθη ἡ ἀκρίβεια καὶ ἡ πρωτοτυπία. Τί εὐτυχισμένο παιδί!...

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΛΕΟΝΤΑΡΙ

Ἐπιδέξιος κυνηγός,
Σὰν Ἀπόλλονας γοργὸς
Σὲ κορφὴ βουνοῦ ἀνεβαίνει
Μὲ τὴν ὄψι του ἀναμμένη·
Καὶ καθὼς τὸν ἀντικρύζουν
Λύκοι, ἐλάφια καὶ πουλιὰ
Νὰ κρυφτοῦν πισοδρομίζουν
Ὅπου ρέμμα καὶ σπηλιά...
Μοναχὰ τὴν ὥρια χαίτη,
Σὰν τὸν Νεφελιγερέτη,
Φρίσσοντας τρανὸ λιοντάρι
Καὶ χτυπώντας τὸ ποδάρι
Τρομερόφωνο τοῦ κράζει·
—Ἀνθρωπάκους δὲν τρομάζει
Βασιλιάς... Ἂν σοῦ βασᾷ
Κόπιασ' ἔλα πιὸ κοντά...
Μὰ ἔτσι ἐκεῖνος τοῦ ἀπαντᾷ,
Βέλος ριχνοντάς του τώρα:
—Δέξου ἐτοῦτο γιὰ τὴν ὥρα.
Καὶ σὰν κάνεις γνωριμιὰ
Μ' ἕναν τέτοιο μοῦ ὑπηρέτη,
Κάλεσέ με κι' ἄλλη μιά,
Νὰ χαϊδεύω σου τὴ χαίτη!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΥΙΟΥ ΜΟΥ

Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΟΥ ΝΩΕ

[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε σελ. 381]

Εἶχαν γίνῃ τώρα ἐννέα ἀγόρια καὶ κορίτσια, καὶ ὁ περιβολάρης δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐξηγήσῃ μὲ τὴ γυναῖκα του ποῦ θὰ σταματήσῃ τὸ κακό. Καὶ τὸν ἐρώτιαζεν ἡ γυναῖκά του:

— Τὰ βλέπεις, τί ἔπαθες; Ἐγὼ ἔλεγα νὰ εἴχαμεν ἕνα παιδὶ γιὰ παρηγοριὰ καὶ γιὰ θάρρος, καὶ σὺ ἤθελες πέντε δέκα.

— Τώρα ναί, ἀντέκρουεν ὁ περιβολάρης, ἀλλὰ ὄχι καὶ γιὰ νὰ γείνῃ! Καὶ κανένα νὰ μὴν εἶνε γιὰ δουλειά· ὅλο παναγιὰ τὸ πρῶτο, ὅλο δολοπλοκία τὰ δίδυμα φειδόπουλα, ὅλο κακία τὸ λυκόπουλο, ὅλο ἀγριάδα ἡ τίγρις, ὅλο τεμπελιὰ καὶ ξάπλωμα ὁ ἐλέφας. Θὰ μᾶς φάνε.

— Σὰν νὰ καταλαβαίνω, ἀπαντᾷ ἡ γυναῖκα, καὶ ὁ Θεὸς ξεύρει τί κάνει!

* * *

Ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες ἦλθε καὶ τὸ δέκατον γιὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῆς εὐχῆς. Ἕνα ὡραῖο λεοντάρι μεταμορφώθηκε εἰς ἕνα παλληκάρι δυνατό, ξανθὸ καὶ ὡραῖο, ποῦ ἦλθε νὰ βάλῃ σὲ τάξι ὅλα τ' ἄλλα παιδιὰ ποῦ ἔτρεμαν ἐμπρός του, καὶ νὰ γίνῃ ἀληθινὸς βοηθὸς τοῦ περιβολάρη· ὑπερήφανο γιὰ τὴ δυναμί του καὶ τὴν ἀξία του, ἦτο καταδεκτικὸ καὶ ἐργατικό, καὶ ἅμα ἔβαζε τὴ φωνὴ ὅλα τ' ἄλλα παιδιὰ ἐζάρωναν ἐμπρός του.

Τώρα τὸ ἀντρόγυνο σὰν νὰ ξανάσανε. Τὸ περιβόλι ἐπῆρε ἄλλη ζωή, ὅλο ξανάγιγεν, ἐσκάφθηκεν, ἐλακεύθηκε, πρασιὲς καινούργιες ἐμπῆκαν, σπάνια λουλούδια ἐκαλλιεργήθησαν, καὶ ἦτο ἕνα καμάρι νὰ τὰ βλέπῃς καὶ μιὰ ἀπόλαυσις νὰ τὰ μυρίζῃς.

Οἱ τριγυρικοὶ περιβολάρηδες δὲν εἰμποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν τὰ πράγματα καὶ ἄρχισαν νὰ μουρμουρίζουν πῶς εἶνε μάγος ὁ περιβολάρης καὶ μάγισσα ἡ γυναῖκά του. Ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον τὸ ἔλεγε, τὸ ἐσυζητοῦσε, ὡς ποῦ ἔφθασεν εἰς τὰ αὐτιὰ τῆς ἐξουσίας.

Καὶ ἕνα καλὸ βράδυ ἐξεκίνησεν ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐξουσία γιὰ τὸ σπίτι τοῦ περιβολάρη.

* * *

Εἶχεν ἀρχίσει τὸ φθινόπωρον καὶ μάλιστα ἡ ἐποχὴ ἦτο περασμένη ποῦ τὰ δένδρα ἐφυλλορροοῦσαν καὶ τὰ φύλλα των κιτρινισμένα ἐγέμιζαν τοὺς δρόμους τοῦ περιβολιοῦ. Τὰ λουλούδια ἐμαραίνουνταν καὶ ἡ γιασεμιὰ ἔδιδε τὰ τελευταῖά της ἄνθη. Αὐτὲς τὲς βραδυὲς ὅλα τὰ παιδιά, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ ξανθὸ παλληκάρι, ἤρχονταν κάτω ἀπὸ τὴν κρεββατίνα καὶ ἔκαναν μεγάλο συμβούλιο. Τί ἔλεγαν κανεὶς δὲν ἄκουε, τί ἀπεφάσιζαν κανεὶς δὲν ἤξευρε.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι εἶχαν βαρεθῇ τὴ ζωὴ αὐτή· καὶ ἤθελαν νὰ γυρίσουν 'πίσω' καὶ μόνο τὸ παλληκάρι ποῦ ἀγάπησε τοὺς θετοὺς γονεῖς του, ἤθελε νὰ μείνουν ἀκόμη, νὰ μείνουν γιὰ πάντα.

Τὴν ὥρα αὐτή, ἡ ἐξώθυρα ἐκτύπησε δυνατά, φωνὲς καὶ καλὸ ἐβόησαν καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ δίδυμα φειδόπουλα ἐγλύστρησεν ὡς ἐκεῖ νὰ ἰδῇ τί συμβαίνει. Ἐγύρισε 'πίσω, τοὺς τὰ ἐξήγησε, καὶ τὸ λεοντάρι τότε, γιὰ νὰ μὴν κάνῃ κακὸ εἰς τὸν περιβολάρη καὶ τὴ γυναῖκά του, τὴν ὥρα ἴσια ἴσια, ποῦ τὰ ἄλλα παιδιὰ ἤθελαν νὰ μείνουν γιὰ νὰ ἰδοῦν τί θ' ἀπογίνῃ, τοὺς εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ γυρίσουν στὴν πρωτινή τους ζωή. Ἔτριξε λίγο τὰ δόντια καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ μιὰ ἀρκοῦδα, δυὸ φεῖδια, ἕνας λύκος, μιὰ ἀλεποῦ, μιὰ τίγρις, ἕνας ἐλέφας (μὰ μικρός), μιὰ καμηλοπάρδαλις, ἕνα τσακάλι καὶ ἕνα ὡραῖο λεοντάρι, μαζεύθηκαν κάτω ἀπὸ τὴν γιασεμιά, σὰν νἄταν αὐτὴ ἡ μητέρα τους· καὶ ὕστερα σιγὰ σιγά, εἰς τὴ σκοτεινιὰ τῆς νύκτας, ἕνα-ἕνα ἔφυγε καὶ χάθηκε!

Ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐξουσία δὲν εὑρῆκε τίποτε, παρὰ ἕναν ἥσυχο καὶ ἀγαθὸ περιβολάρη, μιὰ ἁπλοϊκὴ γυναικοῦλα, ποῦ χύρω εἰς τὸ φῶς τοῦ λύχνου ἐσυζητοῦσαν τὰ ἰδικά τους συμφέροντα καὶ τὲς ἰδικές τους δουλειές. Ἔτσι ἔφυγαν ὅπως καὶ ἦλθαν. Ἅμα ἐγίνηκεν ἡσυχία, ὁ περιβολάρης ἐβγῆκε νὰ ἰδῇ τί κάνουν τὰ παιδιὰ καὶ πῶς ἀργοῦν, ἀλλ' ἀπόλυτη σιωπὴ ἐβασίλευε παντοῦ. Σὰν νὰ τοῦ ἐφάνηκε μόνο μακρυὰ εἰς τὴν πεδιάδα, εἰς τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ποῦ εἶχεν ἀνατείλῃ ἀπὸ τὸ βουνό, πῶς ἐκινοῦντο περίεργες σκιὲς ἀγρίων ζώων.

Ἔτσι ἐγύρισε μελαγχολικὸς καὶ σιωπηλὸς πίσω σπίτι του. Τὸ κάδι τοῦ λύχνου ἐτελείωσε, τὸ φῶς ἔσβυνε σιγὰ-σιγά, ἡ γυναῖκα στὸ ἄκουσμα ἀπελπισμένη ἐμάζευσε τὰ ραψίματα, καὶ ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν μὲ τὴν προσευχὴ νὰ τοὺς ξαναστείλῃ ὁ Θεὸς 'πίσω τὰ παιδιά, κορίτσια καὶ ἀγόρια μαζί, ἔστω καὶ μὲ τὰ 'δικά των φυσικά, ἔστω καὶ ἂν θὰ τοὺς ἐγίνοντο ἐμπόδιο στὸ κάθε τί, ἔστω καὶ ἂν θὰ ἐμάλωναν καθημερινῶς....

* * *

Τὴν ἄλλην ἡμέρα ποῦ ἐξύπνησαν, ἡ γιασεμιὰ ἦτο ξερή, τὸ περιβόλι γυμνὸ καὶ παγωμένος ἀέρας ἐπάγνιζε τὰ χορταράκια.

Ἦτο δυνατὸν τὸ ἴδιο ὄνειρο, τὴν ἴδια βραδυά, νὰ εἶχεν ἰδῇ τὸ ἀντρόγυνο;

ΦΑΚ

«Ἦτο ἐκεῖ μέσα, κρατῶν τὸν Βασιλέα τῆς Ρώμης...»
(Σελ. 391, στ. 6'.)

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ὁ Παυλάκης στέκεται στὴν πόρτα μὲ τὴν μαμμά του. Ἀπ' τὸ δρόμο περνᾷ ὁ στρατός, ποῦ ἔρχεται ἀπὸ τὰ γυμνάσια.

Ἐμπρὸς πηγαίνει ἡ Σημαία μας, ἔπειτα οἱ σαλπιγκταί, σκορπίζοντες εἰς τὸν ἀέρα γοργὰ σαλπίσματα, καὶ ἔπειτα οἱ στρατιῶται τέσσαρες τέσσαρες, ὑπερήφανοι, μὲ βῆμα σύμφωνο καὶ ζωηρό, μὲ τὰ τουφέκια στὸν ὦμο καὶ τὰ σπαθιὰ στὴ μέση.

— Μαμμά, θέλω κ' ἐγὼ νὰ γίνω στρατιώτης.

— Παιδί μου, εἶσαι μικρὸς ἀκόμη. Ὅταν θὰ μεγαλώσῃς.

— Καὶ πότε θὰ μεγαλώσω;

— Ὅταν βγάλῃς μουστάκια.

— Καὶ πότε θὰ βγάλω μουστάκια;

— Ὅταν γίνῃς μεγάλος.

— Σὰν τὸν μπαμπᾶ;

— Ναί, σὰν τὸν μπαμπᾶ.

— Οὔ! Θὰ περάσῃ πολὺς καιρὸς ὡς ποῦ νὰ γίνω τόσος! Ἐγὼ τώρα θέλω νὰ γίνω στρατιώτης.

Καὶ κλαίει, καὶ κλαίει ὁ Παυλάκης γιατὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεγαλώσῃ ἀμέσως.

Αἴφνης παύει τὰ κλάματα, σκουπίζει τὰ δάκρυά του μὲ τοὺς γρόνθους του καὶ φεύγει. Ἐνθυμήθη ὅτι ὁ κουμπαρᾶς του εἶνε γεμάτος. Τρέχει, τὸν σπάζει, ἁρπάζει τὰ χρήματα καὶ χάνεται,

Μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει σωστὸς στρατιώτης, μὲ τενεκεδένιο σπαθὶ καὶ ξύλινο τουφέκι.

Τὸ βράδυ μὲ γυμνὸ σπαθί, μὲ τὸ τουφέκι στὸν ὦμο, μὲ τὲ μουστάκια.....— ἀλλὰ δὲν ἔχει, τὸ ἐλησμόνησα, — περιπατεῖ ὑπερήφανος στὸ δωμάτιο, ἓν δυό, ἓν δυό.

Καὶ τοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε μεγάλος πλέον.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οἱ φιλόπονοι, εὑρίσκουν καιρὸν δι' ὅλα. Οἱ ὀκνηροὶ προφασίζονται αἰωνίως ὅτι δὲν ἔχουν καιρόν.

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἀβυσινιακὴ φιλαρέσκεια

Εἰς τὴν Ἀβυσινίαν αἱ γυναῖκες ἔχουν χρῶμα σοκολατὶ· διὰ νὰ τὸ κάμουν δὲ ὀλίγον ἀνοικτότερον, — τὸ ὁποῖον, φαίνεται, ἐκεῖ πέρα εἶνε τὸ ἄκρον ἄωτον τῆς φιλαρεσκείας, — ὑποβάλλονται εἰς «θεραπείαν», ἡ ὁποία διαρκεῖ τρεῖς μῆνας.

Ἡ κυρία ποῦ θέλει νἀλλάξῃ χρῶμα, χώνεται ὅλη εἰς ἕνα μάλλινον σάκκον ἀφίνουσα ἔξω μόνον τὸ κεφάλι της. Μέσα εἰς τὸν σάκκον ἀνάπτονται χλωροὶ κλάδοι ἑνὸς εὐώδους φυτοῦ· ὁ καπνὸς ἔχει τὴν ἰδιότητα νἀποχρωματίζῃ τὴν ἐπιδερμίδα καὶ ἡ κυρία βγαίνει ἀπὸ ἐκεῖ — μέσα μὲ νέον δέρμα χρώματος καφὲ-μὲ-γάλα.

Νέου εἴδους κυνήγιον

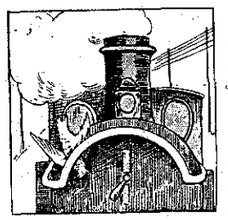

Τὸ πτηνὸν αὐτὸ κατελήφθη ἀπὸ ἕνα τραῖνον καθ' ἣν στιγμὴν ἐπετοῦσε χαμηλὰ καὶ διέσχιζε κατὰ πλάτος τὸν δρόμον. Τὸ τραῖνον ἔτρεχε μὲ ταχύτητα 90 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, τὸ δὲ δυστυχὲς πτηνὸν εὑρέθη εἰς τὴν παράδοξον αὐτὴν θέσιν ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ, ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν σταθμόν.

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦ Γαλιλαίου

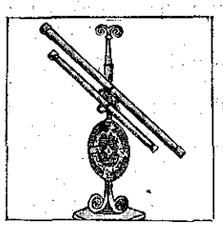

Τὸ τηλεσκόπιον αὐτό, τὸ πρῶτον ποῦ ὑπῆρξε καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Γαλιλαῖος ἀνεκάλυψε τὸν Δία τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1610, εὑρίσκεται ὁλονὲν εἰς τὸ Φυσιογραφικὸν Μουσεῖον τῆς Φλωρεντίας. Εἶνε τὸ ἀτελέστερον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδοξότερον ὅλων τῶν τηλεσκοπίων τοῦ κόσμου.

Τὰ παράδοξα τῶν ἀριθμῶν

[Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου]

Ἐὰν γράψετε κατὰ σειρὰν τοὺς τριάκοντα διψηφίους ἀριθμοὺς 37-66 (3738 394041..... κτλ.) καὶ χωρίσετε αὐτοὺς εἰς πενταψήφια τμήματα, θὰ ἀποτελεσθοῦν 12 πενταψήφιοι ἀριθμοί. Ἂν λάβετε τοὺς ἓξ πρώτους καὶ τοὺς προσθέσετε, καὶ τοὺς ἓξ τελευταίους ὡσαύτως, θὰ εὕρετε ἴσα ἀθροίσματα. Περίεργον! καὶ ὅμως ἰδού:

37383	52535
94041	45556
42434	57585
44546	96061
47484	62636
95051	46566
360939	360939

Παίγνιον

[Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδωναίου]

ΟΥ	ΒΗ	Ο	ΝΩΣ	ΩΝ
ΣΕ	ΠΑ	ΤΡΑ	ΛΕ	ΑΙΝ
ΡΑ	ΜΙ	ΠΟ	ΡΟΣ	ΡΑΓ
ΜΗ	ΝΑ	ΒΑΚ	ΝΑΙ	ΓΗ
ΔΗ	ΡΙΣ	ΝΟΣ	ΟΣ	ΧΟΣ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω 25 συλλαβαὶ ὥστε ἀποτελεσθοῦν ἐννέα λέξεις σημαινούσαι: Αὐτοκράτορα τῶν νεωτέρων χρόνων, πλανήτην, χώραν τῆς Ν. Ἀφρικῆς, Αὐτοκράτορα ρωμαῖον, Ἀρχαῖον θεόν, Βασιλέα τῆς Κρήτης, μέγαν Βοτανικόν, Ἀρχαίαν θεὰν καὶ ἀρχαῖον Βασιλόπαιδα.

Δήλωσις: — Αἱ λύσεις εἶνε δεκταὶ κατὰ τοὺς γνωστοὺς ὅρους.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 46ου φυλλαδίου

Τὸ ὡραιότερον περιοδικὸν εἶνε ἡ Διάπλασις.

ΟΙ ΑΛΛΑΣΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Ἴδε τὸν Ὁδηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομη τοῦ, Κεφ Β

ΕΥΞΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—ΑΓΧΙΑΛΟΣ

Ἂν καὶ εἶνε πολὺ παλαιὸν τὸ ἀξίωμα, ὅτι ἐνώπιον τοῦ θανάτου καὶ τῶν μεγάλων συμφορῶν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἴσοι, ἐν τούτοις, ὅταν ἐπεσκέφθην πρό μηνῶν τὴν Εὐξεινούπολιν καὶ τὴν Νέαν Ἀγχίαλον, εἶδον ἐκεῖ ἐμπροστά μου τόσο ζωντανὴν καὶ ὁλοφάνερην τὴν μεγάλη καὶ τραγικὴν αὐτὴν ἀλήθειαν, ὥστε μοῦ ἐφάνη τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ ὡς πολὺ νέα καὶ πρωτότυπος.

Μέσα εἰς μίαν φτωχικὴν καὶ μελαγχολικὴν γυμνότητα ἑνὸς ἀπεράντου κάμπου, τὴν ὁποίαν μετὰ φλογεροῦ μίσους κατέκαιεν ὁ κατακόκκινος ὀφθαλμὸς τοῦ ἡλίου, κ' ἐξαπλουμένην εἰς ὅλους τοὺς ὁρίζοντας πέριξ, ἐστρατοπέδευεν ἡ νεόκτιστος Εὐξεινούπολις.

Λέγω δὲ ἐστρατοπέδευε, διότι τδμοιόμορφον ὅλων τῶν μικρῶν ἐκείνων σπιτιῶν της καὶ ἡ κανονικωτάτη αὐτῶν παράταξις εἰς στίχους, σὲ κάμνει νὰ νομίζῃς, ὅτι εὑρίσκεσαι ἐμπροστὰ εἰς μίαν στρατιωτικὴν παράταξιν, ἀναμένουσαν ἕνα «ἐμπρὸς-μάρς» διὰ νὰ ξεκινήσῃ.

Καὶ καταλληλότερον μέρος ἀπὸ τὸν μελαγχολικὸν ἐκεῖνον κάμπον διὰ τὴν ζοφερὰν ψυχολογικὴν κατάστασιν τῶν ἑλληνικῶν θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς βαρβαρότητος καὶ θηριωδίας, δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ!

Τὰ αὐτὰ εἰμπορεῖ νὰ εἰπῇ κανεὶς καὶ διὰ τὴν μελαγχολικὴν εἰκόνα, ὅσον καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν οἰκοδομικὴν τῆς νέας Ἀγχιάλου, ἂν καὶ τὸ ἔδαφος τῆς δευτέρας αὐτῆς δὲν ἔχει τὴν κανονικὴν ὁμαλότητα τῆς πρώτης.

Ἀλλ' ὅ,τι θέλομεν νὰ εἴπωμεν ἐδῶ τώρα καὶ διὰ τὰς δύο αὐτὰς νεοκτίστους πόλεις, δὲν εἶνε οὔτε τὸ πανομοιότυπον τῶν ἀρχιτεκτονικῶν των (;) σχεδίων καὶ τδμοιόμορφον τῶν προσωρινῶν ἐκείνων σπιτιῶν των ὅλων, οὔτε τὸ κανονικὸν της ρυμοτομίας των, οὔτε ἡ ψυχολογικὴ ἔννοια τῆς τοπογραφικῆς εἰκόνος των, οὔτε κἂν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ γνωστοτάτη πρόνοια καὶ προστασία!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Θριαμβεύων Μεγαλοϊδεάτης

ΤΟ ΡΥΑΚΙ

Ἐκεῖ - 'ψηλὰ 'στὴ ράχι τοῦ βουνοῦ, κάτω ἀπὸ μιὰ πεύκη, λίγο νεράκι πηδᾷ ἀπὸ τὴ σχισμάδα τοῦ βράχου· κυλᾷ γρήγορα-γρήγορα καὶ κατάβαινει ἀπὸ τὸ βουνό· κι' ἐνῷ τρέχει καὶ σχηματίζει μικρὸ ρυάκι, σύρει μαζί του καὶ 'λίγα χαλίκια.

Ἐλαφρὸς ψιθυρισμὸς ἀκούεται: τὸ ρυάκι φθάνει τώρα 'στὴν πεδιάδα. Ἐκεῖ ἑνώνεται μ' ἓν ἄλλο καὶ τὰ δυὸ μαζὶ σὰν καλὰ ἀδελφάκια φιλιοῦνται. Τώρα τὸ ποταμάκι διασχίζει ὅλη τὴν πεδιάδα.

Μιὰ μόνη καταπράσινη γραμμοῦλα φαίνεται ἀπὸ μακράν: τὸ ποταμάκι ποτίζει τὰ χόρτα κι' ἐκεῖνα μεγαλώνουν. Τὰ πουλάκια ἔρχονται στὰ χαμηλὰ κλαδάκια τῶν δένδρων καὶ πίνουν.

Μακρότερα περνᾷ ἀπὸ τοὺς κήπους· οἱ χωρικοὶ ποτίζουν τὰ λαχανικά των· τὰ παιδιὰ των ρίπτουν καραβάκια στὸ νερό.

Καὶ τὸ ποταμάκι πάντα τρέχει· περνᾷ ἀπὸ τοὺς μύλους. Ἐκεῖ - κάτω χύνεται ἀπὸ τὸν ὑψηλὸ βράχο καὶ στρέφει τοὺς τροχοὺς τοῦ ὑδρομύλου.

Εἶνε τόσο χρήσιμο τὸ νερό του· παντοῦ πηγαίνει καὶ ὅλοι τὸ θέλουν.

Τώρα ὅμως, ἐνῷ περνᾷ ἀπὸ τὸ δάσος, τὰ νερά του πληθύνουν.

Ὁ ποταμὸς διασχίζει τὴν πόλι καὶ μεγάλα καράβια πλέουν στάκίνητα νερά του.

Ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὑψηλὰ γεφύρια ἑνώνουν τὰς ὄχθας του καὶ μικρὰ ἀτμόπλοια πλέουν ἀπὸ τὴ μιὰ εἰς τὴν ἄλλη.

Ὁ ποταμὸς διασχίζει ἀκόμη τὴ μεγάλη πεδιάδα κι' ἔπειτα χύνεται 'στὴ θάλασσα.

Αἴγειρος

ΚΑΡΑΒΙ

Καράβι, καραβάκι μου, ποῦ τὰ λευκά πα-
[νιά σου
Μοιάζουν μὲ κύκνου φορεσιά, ὁπώχεις κύ-
[κνου στῆθος
Σὰν τρέχει μέσ' τῆς λίμνης του τὰ διάφανα
[νερά...
Ποῦ πᾶς, καλὸ καράβι μου; Εὐλογημέ-
[νος νᾶναι
Ὁ δρόμος σου κι' ὁλόπριμα νὰ ἔχῃς τὸν
[ἀέρα!
Νἄξερες, καραβάκι μου πόσες γλυκειὲς
[ἐλπίδες
Ἐπάνωθέ σου κρέμανται! Σὲ καρτεράει ἡ
[κόρη
Τοῦ καπετάνιου ἡ μνηστή! Σὲ καρτεράν
[μανάδες
Ὁπώχουν μέσα ναύτες γυιούς, μὲ πόθο
[τὰ παιδιά των
Νὰ σφίξουν στὴν ἀγκάλη τους! Μὲ δά-
[κρυα, μὲ λαχτάρα
Ἀκαρτεράν νεόπανδρες ξενητεμένους ἄν-
[δρες!
— Καράβι μου, ὥρα σου καλὴ καὶ πρί-
[μος ὁ καιρός σου!

Χιαβάθας

ΜΕΣΑΝΥΚΤΑ

Εἶνε μεσάνυχτα καὶ γύρω παντοῦ ἄκρα ἡσυχία.

Ὁ οὐρανὸς κατασκότεινος, ἡ νύκτα βαθειά. Μόλις διακρίνονται τ' ἀχνὰ ἀστέρια φωτίζοντα ἀμυδρῶς τὴν γῆ, τὴν ὁποίαν περιβάλλει τὸ μαῦρο καὶ πυκνὸ τῆς νύκτας πέπλο...

Αὐτὸ τὸ σκοτάδι, ποῦ κάμνει ἀνατριχίλα, πόσα κρύπτει, πόσα σκεπάζει, καὶ εἰς τὴν ἡσυχία αὐτὴ πόσα μαντεύει κάνεις, πόσα πολλά!... Τὲς δυστυχίες τοῦ κόσμου τὲς ἄπειρες τὲς ἔχει κρυμμένες ὑπὸ ὄψιν γαλήνης, ἀλλὰ πόσο τρομερά!..

Ἔτσι εἶνε καὶ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου, σκεπασμένος ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ πέπλο τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον ποῖος ξέρει πόσες τοῦ φυλάττει συμφορές.

Ἀλλ' ὅπως περιμένομεν νὰ παρέλθῃ ἡ τρομακτικὴ νύκτα καὶ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας νὰ μᾶς δώσῃ νέας ἐλπίδας καὶ ζωήν, οὕτω ἂς περιμείνωμεν μὲ ὑπομονήν, ἐλπίζοντες εἰς τὴν διαρκῆ καὶ φωτεινὴν ἡμέραν τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὅπου δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον δυστυχίαι...

Μαῦρα Μάτια

Ο ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Ἐπωφελεῖσθε τοῦ πολυτίμου χρόνου!

Τὸ σωτήριον τοῦτο παράγγελμα, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ φανερόν, καθιστῶσι ἀκόμη σαφέστερον τὰ ἑξῆς παραδείγματα ἐπιφανῶν ἀνδρῶν. Ὁ Σαμουὴλ Σμάϊλς ἀναφέρει ὅτι:

Ὁ Ἰατρὸς Μάσων Γοὺδ μετέφρασε τὸν Λατῖνον ποιητὴν Λουκρήτιον μεταβαίνων ἐφ' ἁμάξης εἰς τοὺς ἀσθενεῖς του.

Ὁ Κίρκ Οὐάϊτ ἔμαθε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καθ' ὃν χρόνον μετέβαινε ἀπὸ τῆς οἰκίας του εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ὁ Βαγεσσῶ, μέγας σφραγιδοφύλαξ τῆς Γαλλίας, συνέγραψεν ὀγκώδες καὶ σοφὸν βιβλίον χρησιμοποιῶν τὰ ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας τὰ ὁποῖα τῷ ἔμενον ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν τῷ ἀνήγγελλον ὅτι εἶνε ὥρα τοῦ γεύματος ἕως ὅτου ἑτοιμασθῇ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ ἑστιατόριον.

Ὁ Βύρνεϋ διάσημος μουσικοδιδάσκαλος ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Ἰταλικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν καθ' ὃν χρόνον μετέβαινεν εἰς τὰς οἰκίας τῶν μαθητῶν του.

Ὁ διάσημος γλωσσομαθὴς Μπούρριττ κατώρθωσε νὰ μάθῃ δεκαοκτὼ γλώσσας καὶ εἰκοσιδύο εὐρωπαϊκὰς διαλέκτους καθ' ὃν χρόνον εἰργάζετο ὡς σιδηρουργός.

Τέλος ὁ ἡμέτερος Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς μετέφρασε διὰ στίχων τὴν ἐλευθερωθεῖσαν Ἱερουσαλὴμ τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ Τάσσου καθ' ὃν χρόνον ἐταξείδευεν ἐν Εὐρώπῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἔχομεν μικροσκοπικὴν ἔκδοσιν ὡς τὸ μικροσκοπικὸν σῶμά του, τὸ ἐγκλεῖον ὅμως μεγάλην ψυχὴν καὶ καρδίαν, εἰργάζετο καθήμενος εἰς τινα γωνίαν τοῦ ὀχήματος. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δὲν ἔπαυε καὶ νὰ στρέφῃ τὸ ἔξυπνον βλέμμα του πρὸς τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως, δι' ὧν διήρχετο ἡ ἁμαξοστοιχία.

Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης μεταφράζει ἐν ποίημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

— Περίεργον, λέγει, ἐνῷ στὴ γαλλικὴ ἔχει ὁμοιοκαταληξία, στὴν ἑλληνικὴ δὲν ἔχει!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξοχίστου Βασιλῆ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθῆναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1910

ΟΣΟΙ μ' ἐρωτοῦν, ἂς μάθουν ὅτι ὁ νέος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος θὰ προκηρυχθῇ ἐντὸς ὀλίγου. Ἐννοεῖται ὅμως, ὅτι ὅσοι ἔχουν διάθεσιν νὰ ξεσπαθώσουν, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ περιμένουν τὴν προκήρυξιν. Τοὺς ὅρους τοὺς ξέρουν!

Μελάχρα, σοῦ στέλνω τὲς καλλίτερές μου εὐχὲς γιὰ τὴ γιορτή σου. Τὸ πουλάκι μοῦ εἶπε τί ὡραῖα ποῦ ἐπεράσατε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα. Ἦταν καὶ ἡ *Ἰδιότροπος Ξανθούλα*, καὶ ὁ *Λεοντόκαρδος Ἕλλην*, καὶ ἡ *Ρεζεντᾶ*, καὶ ἄλλες πολλὲς ποῦ τώρα θὰ πάρουν ψευδώνυμον διὰ τὸ Κράτος τῶν Ἀνθέων. Ἀλήθεια;

Ἄ, *Δικηγόρε τῆς Νεολαίας*, ὄχι κλάματα! Δὲν εἶνε κανένα δυστύχημα αὐτό. Νὰ ἰδῇς πῶς σὲ λίγον καιρὸ θὰ σοῦ ἀρέσῃ καὶ τὸ Ναύπλιον καὶ θὰ τὸ ἀγαπήσῃς ὅσον καὶ τὸν ὡραῖόν σου Βῶλον. Παρηγορήσου λοιπὸν ἀπὸ τώρα... Δὲν ἔχω ἄδειαν ἀπὸ τὸ *Εὐζωνάκι* νὰ σοῦ φανερώσω τὴν διεύθυνσίν του. Ζήτησέ του την μὲ Μικρὰν Ἀγγελίαν.

Ἔλαβα τὴν συνδρομήν σου καὶ σοῦ ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες, *Ἀνδρείη Τρ.* Ἐδιάβασα καὶ τὸν Γρίφον τῆς *Στέλλας*, δηλαδὴ τὸ Αἴνιγμα, καὶ 'πέ της ὅτι ἂν ἐξασκηθῇ ἀκόμη, θὰ κάμνῃ ὡραίας Πνευματικὰς Ἀσκήσεις.

Ἡ φωτογραφία σου, *Οὐρανία Μολπή*, ἐλήφθη καὶ ἐν καιρῷ θὰ δημοσιευθῇ· μὴν ἀνησυχῇς. Σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ξεσπαθώσῃς καὶ σύ, διότι μὲ τὸ ξεσπάθωμα ἀναπληροῦνται οἱ κατ' ἔτος παραιτούμενοι συνδρομηταί. Ἔτσι εἶνε· ἄλλοι φεύγουν, ἄλλοι ἔρχονται. Μπορεῖ ποτὲ νὰ μείνουν πάντοτε οἱ ἴδιοι; Ἂν εἶχα ἀκόμη τοὺς πρώτους μοῦ συνδρομητάς, τοὺς πρὸ 33 ἐτῶν τώρα θὰ ἤμουν Διάπλασις Γερόντων!...

Ἀγωνία Ἐθνομάρτυρος, ἡ πρὸς τὴν *Μπαρουτοκαπνισμένην Γαλανόλευκον* ἀπάντησις τοῦ 46ου φύλλου κατὰ λάθος ἀπηυθύνετο πρὸς αὐτὴν ἐνῷ ἦτο διὰ σέ. Τὸ λάθος ἔγεινε διότι τὴν ἐπιστολήν σου εἶχες ὑπογράψῃ μόνον μὲ τὸ νομά σοῦ, καὶ δὲν θὰ ἐγίνετο ἂν ἔγραφες συγχρόνως καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου.

Καὶ διατί νὰ μὴ σὲ θέλω, *Αἴγειρε*, ὅταν θὰ μεγαλώσῃς ἀκόμη κατὰ ἕν ἔτος; Νἄξευρες πόσα χρόνια σὲ περνοῦν πολλοὶ συνδρομηταί μου! Καὶ πόσαι συνδρομήτριαί μου εἶνε τώρα μητεροῦλες καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ μ' ἔχουν! Εὔκολα μπαίνει κανεὶς εἰς τὸν κύκλον μας, ἀλλὰ δύσκολα βγαίνει. Ἀγάπη εἶνε αὐτή!...

Ἀληθεια, *Κρηνικοπούλα*, μιὰ φορὰ εἶχα ἕνα συνδρομητὴν *Χαλασμὸν Κόσμου*, ποῦ ἐχάλασε κόσμον. Καὶ κανεὶς ποτὲ δὲν ἔμαθε τὸ νομά του, διότι τὸ ἐκρατοῦσε πολὺ μυστικόν. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι καὶ τώρα, ποῦ εἶνε πιὰ μεγαλος, δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὸ φανερώσω. Τὸ ὄνειρόν σου δὲν εἶνε ἀπὸ τὰπραγματοποίητα. Εἰς τὴν Εὐρώπην τοὐλάχιστον ἀρκετὰ κορίτσια ὡς τώρα ἐπέταξαν εἰς τὰ ὕψη μὲ ἀεροπλάνα. Θὰ τὸ ἰδοῦμε αὐτὸ κ' ἐδῶ, ἔννοια σου!

Εὐχαριστῶ, *Δέσπω Μαλ.*, διὰ τὸ ξεσπάθωμα. Σοῦ ἔστειλα τὰ βιβλία ποῦ ἐζήτησες καὶ χαίρω πολὺ ποῦ σοῦ ἀρέσει τόσον ὁ Τιάρκος. Ἀλλὰ καὶ εἰς ποῖον δὲν ἀρέσει; Εἶνε πραγματικῶς ἀπὸ τὰ θελκτικώτερα μυθιστορήματα ποῦ ἐδημοσίευσα ὡς τώρα.

Ἀεροναυτοπούλα, εἰμπορεῖς νἀπαντήσῃς ὅτι καὶ λυκειάρχαι, καὶ καθηγηταί, καὶ γυμνασιάρχαι, καὶ διευθύντριαι ἀνωτέρων Παρθεναγωγείων, κ' ἐδῶ καὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν, δὲν τὸ θεωροῦν ἐντροπὴν των «νὰ μαζεύουν δεκάρες» διὰ τὴν Διάπλασιν. Ἀπεναντίας τὸ κάμνουν μὲ χαρὰν καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν, διότι ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι εὐεργετοῦν τοὺς μαθητάς των, ἐκκολόνοντες αὐτοὺς νἀποκτοῦν ἕνα τόσον ὠφέλιμον περιοδικόν. Ἄλλως τε καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἐπανειλημμένως ἐξέδωκεν Ἐγκυκλίους, διὰ τῶν ὁποίων τοὺς συνιστᾷ νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τῆς Διαπλάσεως.

Λατρευτὴ Πατρίδα, εἶδα τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς σου καὶ εὔχομαι νὰ στέψῃ ἡ ἐπιτυχία ὅλους αὐτοὺς τοὺς «μπελάδες». Ναί, ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς εἶνε ἀδελφὸς τοῦ κ. Φαίδωνος.

Παπαρούνα, φίλησέ μου τὴν μικρὰν Ἀγλαΐαν, ποῦ μὲ τόσην ζωηρότητα μοῦ περιγράφεις, ὥστε ἐνόμισα ὅτι τὴν εἶδα καὶ τὴν ἄκουσα. Ἐθαύμασα δὲ καὶ τὴν ἀνάπτυξίν της, διότι λίγα κοριτσάκια πέντε ἐτῶν μποροῦν νὰ διαβάζουν «καλούτσικα». Νὰ μιὰ μέλλουσα διαπρεπὴς συνδρομήτρια! Ἀλλὰ τίνος θὰ μοιάσῃ;...

Μικρούλα μου *Κλεοπάτρα*, τὸ γραμματάκι σου μ' εὐχαρίστησε πολύ. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἰδῇς τονοματάκι σου εἰς τοὺς λύτας, διότι ἡ λύσις σου δὲν συνωδεύετο ἀπὸ τὸ ἀπαραίτητον δεκάλεπτον. Μὴν τὸ ξεγάσῃς ἄλλη φορά.

Ἰωάννα Λάρκ, δὲν ἐνθυμοῦμαι νὰ μοῦ ἔγραψες καὶ νὰ μὴ σοῦ ἀπήντησα. Νὰ σοῦ ζήσῃ ἡ νεογέννητη χαριτωμένη κορούλα. Σοῦ ἔστειλα διὰ τὸ βραδεῖόν σου τὸν τόμον σου νὰ σοῦ ἐνθυμίζῃ κἀτὴν εὐτυχισμένη ἐποχὴ ποῦ πέρασες μαζύ μου. Ὤ, τώρα ἔχεις ἄλλαις εὐτυχίαις, καὶ πρέπει νὰ εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ δὲν μὲ ξεχνᾷς ὅλως διόλου.

Λάτρις τῆς Ἑλλάδος, εὔχομαι νὰ γίνῃς ἐντελῶς καλὰ καὶ τὸ πρωϊνές σου γράμμα, πολὺ γρήγορα, νὰ μοῦ τὸ γράψῃς ἀπὸ τὸ τραπεζάκι σου, καὶ ὄχι ὅπως τοῦτο ἀπὸ τὸ κρεββάτι. Εἶδες πόσο ὑπέφερες διὰ νὰ μὴν ἀκούσῃς τὸ μπαμπᾶ καὶ νὰ καθήσῃς στὸ ἀνοικτὸ παράθυρο. μ' ἐλαφρὰ φορέματα; Μὴν τὸ ξανακάμῃς!

Ἡ φίλη μου Ι. Κ. διὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἐκ παραδρομῆς ἐνεκρίθη τὸ ψευδώνυμον *Γαληνιαία Θάλασσα*, παρακαλεῖται νὰ μοῦ στεῖλῃ ἄλλο πρὸς ἔγκρισιν, διότι αὐτὸ ἔχει δοθῆ εἰς ἄλλην φίλην μου πρό πολλοῦ (φυλ. 8ον).

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται: «Τὸ θυμάρι» τῆς *Παπαρούνας*.—Διάφορα τοῦ *Γυμνασίου Ἰωαννίνων*.—«Ἀνέκδοτον»τοῦ *Γορδίου Δεσμοῦ*. – «Λύπη ἀνώφελη» τῆς *Κρητικοπούλας*·—«Ἡ γιαγιὰ» τοῦ *Ἐξορίστου Βασιλῆ*·—«Ὁ ἀφορεσμός»τῆς *Συλφίδος*·—«Τὸ τάξιμο» τῆς *Γαλανῆς Σταυροφόρας*·—«Τὰ πρῶτα γράμματα» τοῦ *Αἰγείρου*·—Παίγνια καὶ Π. Πνεύματα διαφόρων.

Ἀπορρίπτονται: «Παράπονο ὀρφανοῦ» (ἄτεχνον)·—«Ἡ κράμβη»·—«Οἱ δυὸ λαγοί»·—«Τὰ κακὰ τῆς μοίρας»·—«Βία καὶ Καλοσύνη» (γνωστὰ ἢ ἀκατάλληλα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκεκριμένα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1910. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Βασιλεὺς τῶν Ὀρέων*, α. (Γ.Κ.) *Γερνάια Ἑλληνίς*, κ. *Δασώδες Πήλιον*, α. *Εὐγενὴς Καρδία*, κ. (Ζ.Μ.) *Ἐνοσείχθων Ποσειδῶν*, α. (Α. Ζ.) *Ἔνδοξος Ἑλλάς*, α. (Χ.Ξ.) *Ἱππότης τοῦ Πηλίου*, α. *Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος*, κ. (Γ.Λ.) *Τουρκομάχος Ἑλλάς*, α. (Θ.Λ.) *Ροβεσπιέρος* α. (Β.Δ.)

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Βράχος τῶν Γλάρων*, α. *Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν*, κ. *Κόρη τοῦ Γιαλοῦ* κ. *Κελαρύζουσα Κρήνη*, κ. *Λευκώλενος Ἥρα*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ἡ *Αὔρα τοῦ Ἀναύρου* (καὶ ὄχι *Αὔρα τοῦ Ἀπείρου* ὡς κατὰ λάθος ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ 46ον φύλλον) μὲ *Ἀπέλπιδα Ἐλπίδα*, *Ποθητὴν Κωνσταντινούπολιν*, *Ξανθὴν Μουσμέ*, *Ἰδανικότητα*·—ἡ *Ἀγωνία Ἐθνομάρτυρος* (0) μὲ *Ἄνθος τοῦ Βοσπόρου*, *Χιαβάθαν*, *Ἐξόριστον Ἀνθίδα*, *Μικρομέγαν*·—ἡ *Ρεζεντᾶ* (0) μὲ *Ἔγγονον Αὐτοκράτορος*, *Καλλίφυλλον Ῥόδον*, *Ξανθὴν Μουσμέ*, *Μελάχραν*, *Κάρμεν*, *Γόρδιον Δεσμόν*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Συλφίδα* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Εἶμαι Ζακυνθία* (εὐχαρίστως ἔμαθα ὅτι ἐγνωρίσθης μὲ τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι*· εἶνε καλὸ κορίτσι καὶ εἶδες πόσον μάγαπᾷ· ὥστε ταιριάζετε·) *Χιαβάθαν* (ὁ κ. Π. σοῦ ἀπήντησεν ἰδιαιτέρως·) *Φῶτον Τζαβέλλαν* (ἔχω, ἀλλ' ὀλίγους· τὰ ὀνόματά των δὲν τὰ ἐνθυμοῦμαι ἀπέξω, καὶ ποῦ νὰ ψάχνω καταλόγους διὰ νὰ σοῦ τὰ πῶ· ἔχω καιρὸν διὰ τέτοια;) *Πανελλήνιον Ἰδεαν* (ὁ 12ος τόμος εἶνε τῶν 2,50 δρ. ὥστε διάλεξε κανένα ἄλλον τῆς δραχμῆς·) *Κωνσταντῖνον ιι. Νικ.* (ναί, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεύῃς τὴν λύσιν μ' ἓν δεκάλεπτον γραμματόσημον·) *Ἀρχιδοῦκα Κάρολον* (εἶδες λοιπὸν τὴν προκήρυξιν τοῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας· ὡς ἐλπίσω ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν θὰ σ' ἐμποδίσῃ τίποτε·) *Αἰμιλίαν Μηλ.* (αἱ λύσεις γράφονται εἰς ἰδιαίτερον χάρτην, τῶν Λύσεων λεγόμενον· δὲν ἐδιάβασες τὸν ὁδηγόν;) *Ξανθὴν Μουσμέ* (ἄμα λοιπὸν προχωρήσῃ ὁ γειμών, θὰ μοῦ γράψῃς περισσότερα;) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (δὲν εἶνε δύσκολον κανένα ταξειδάκι ὡς τὰς Ἀθήνας· τότε θὰ τὰ ἰδῇς ὅλα·) *Ἀχριολούλουδο* (πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ συνάντησις ποῦ μοῦ περιγράφεις·) *Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον* (ἐλπίζω ὅτι ὁ 2ος ἀριθμός τῆς γειρογράφου μου θὰ εἶνε καὶ ὁ τελευταῖος, καὶ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν·) *Ρίκαν Ν. Ἀγ.* (χ' ἐγὼ ἐλυπήθην ποῦ δὲν σὲ εἶδα· διεσκέδασα τὰς παραγγελίας σου·) *Καρδίαν Ἑλληνίδος* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Ὡραίαν Ἀμαζόνα* (εὐχαρίστως ἐδιάβασα τὸ ἱστορικὸν τῆς γνωριμίας μας· γράφε μου συχνότερα·) *Φιλελεύθερον Πνεῦμα* (τὸ ψευδώνυμόν σου ἰσχύει μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου·) *Ἀγγελιοφόρον Ἑρμῆν* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ·) *Γόρδιον Δεσμόν*, *Γυμνάσιον Ἰωαννίνων*, *Χάνι τῆς Γραβιᾶς*, *κτλ. κτλ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 27 *Ὀκτωβρίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1910, ἡ Διάπλασις τῶν Παίδων εἰσέρχεται εἰς τὸ 33ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συνδρομηταί μας, τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται

ΝΑ ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

των ἐγκαίρως, καὶ εἰ δυνατὸν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, ἐτησίαν ἢ ἐξάμηνον, ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ

τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κληρωθησόμενος, εἷς μόνος, θὰ κερδίσῃ

ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ

τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν 100, μ' ἐλπίδα κέρδους 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους θὰ γίνουν ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ Κληρώσεις Δώρων ποικίλων ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὸ 46ον φύλλον, σελ. 379.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 *(οἱ ἑξῆς :* ***4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)*** πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 οἱ ἑξῆς : ***1, 8, 9, 12, 14, 24***, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

(Οἱ *Τόμοι τῆς Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος καὶ 13ος ἐξηντλήθησαν.)*

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5 : τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :
"Αδετος φρ. ***3*** ταχυδρομικῶς ***3,50.***
Χρυσοδ. φρ. ***6*** ταχυδρομικῶς ***6,50.***

Τόμοι 7 : τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 καὶ 1905, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :
"Αδετος φρ. ***7*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

Τόμοι 4 : τῶν ἐτῶν 1906, 1907, 1908 καὶ 1909, ὧν ἕκαστος τιμᾶται :
"Αδετος φρ. ***8*** Χρυσόδετος φρ. ***10.***

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί : ἐξ 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου· ἐκ τῶν 'Επαρχιῶν μέχρι τῆς 23 Νοεμβρίου· ἐκ τοῦ 'Εξωτερικοῦ μέχρι τῆς 11 Δεκεμβρίου.

506. Λεξίγριφος

Τῶν δισολλάβων πρόθεσιν
Μὲ μετοχὴν ἑνόνεις
Κ' ἕνα θηβαῖον ἄνακτα
'Αμέσως φανερώνεις.

'Εστάλη ὑπὸ 'Αλεξάνδρου Ν. Σταυράκη

507. Στοιχειόγριφος

Κεφαλὴν μόνον ἀλλάζεις
'Αναψυκτικοῦ ποτοῦ
Καὶ ποιήματος ἓν εἶδος
Φανερώνεις δι' αὐτοῦ.

'Εστάλη ἀπὸ τὸ 'Αμάραντο Λουλοῦδι

508. 'Αναγραμματισμὸς

Στὸ κεφάλι σου θὰ μ' εὕρῃς
"Οπως ἔχω ἂν μ' ἀφίσῃς·
"Οποια πόλις θὲ νὰ γίνω
"Αν μὲ ἀναγραμματίσῃς.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρομέγα

509. Αἴνιγμα

Χίλιοι μύριοι καλογέροι
'Σ ἕνα ράσο τυλιγμένοι.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ερμοῦ τοῦ Πραξιτέλους

510. Πυραμὶς

+ Οἱ σταυροὶ νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
* + * = 'Υποθετικόν.
* * + * * = Πατρὶς ἐθνομάρτυρος
* * * + * * * = Ζῶον φορτηγόν.
* * * * + * * * * = Φίλος Μ. 'Αλεξάνδρου.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πόθου τοῦ 'Ελληνισμοῦ

511. 'Αριθμητικὴ διὰ λέξεων

Δένδρον — ἐλάττωμα = φωνῆεν
Ζῶον ἄγριον — ἀκρωτήριον = σύμφωνον
Ρῆμα ἀρχαῖον — ἐπιφώνημα = βεβαιωτικόν.

"Αθροισμα ὑπολοίπων : "Ενδοξος πρωτεύουσα

'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Ηλιοστάλαχτης

512. Μαγικὴ Εἰκὼν ἄνευ Εἰκόνος

'Η "Ελλη ἔπαιζεν εἰς τὸν κῆπον ὅσῳ νὰ ἔλθῃ ὁ μπαμπᾶς της νὰ γευματίσουν. "Εξαφνα ἄρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ φωνάζῃ. Τί τὴν ἔπιασεν ;

'Εστάλη ὑπὸ Καλλιόπης Παπαϊωάννου

513. Μεσοστιχὲς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου :

1, Οὐράνιον σῶμα· 2, Στοιχεῖον τῆς φύσεως· 3, 'Επίρρημα τόπου· 4, Ζῶον φορτηγόν· 5, Τραπουλόχαρτον.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δόκτορος Κοὺκ

514. Φωνηεντόλιπον

τ – δστχντ - μ - πγλ

515. Γρῖφος

νο ι
νο Ο νο ὦ Μ 1 ι εσθ ι
νο νο ι ι
νο ι

'Εστάλη ὑπὸ Πάνου Δ. Παπαδημητρίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν 'Ασκήσεων τοῦ φύλλου 40

406: Χαβρίας (Χάβρη, ἅς) —407. Μορφεὺς 'Ορφεὺς - 408. Πεύκη λεύκη.

409. ΓΑΛΗΝΟΣ
ΦΟΡΜΙΓΞ
ΕΥΝΟΜΟΣ
ΣΑΡΔΕΙΣ
ΚΡΟΙΣΟΣ
ΗΛΙΑΣΙΣ
ΑΤΤΑΛΟΣ

410 - 414. Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ Ω : *χωλός, ῥώμη, χώρα, λαγώς, μωρός.* —415. Μένιππος — ἵππος = μὲν + (κανέλα — κἄν =) ἔλα + (ὅστις — τὶς —) ὅς = ΜΕΝΕΛΑΟΣ —416. ΘΥΜΟΥ ΚΡΑΤΕΙ (ΘΥα, ΜΟΥσική, ΚΡΑθις, ΤΕΙρεσίας.) —417. Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε. —418. *'Εξ οἰκείων τὰ ἀλλότρια* (ἐξ οἶκοι - ὄντα - ἄλλο - τρία).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διαπλασιακὴ Αὐτοκρατορία.— 'Αναγνωρίζει πρέσβυν Καίρου *Γαλανῆν μας Σταυροφόραν*. Προσεχῶς 'Εφημερὶς Κυβερνήσεως ἥτις ἀποσταλήσεται τοῖς ὑπηκόοις καὶ τοῖς αἰτοῦσι. — *Δεινοπαθουμένη* 'Ελλὰς P. R. Βόλον. *(Γ, 217)*

Παιδικὲς Σελίδες, Π. Σ. Δέλτα : «Γιὰ τὴν Πατρίδα, Καρδιὰ τῆς Βασιλοπούλας». Πουλιέται στὸ Βιβλιοπωλεῖον «'Εστίας» Στὸ Λονδῖνον, τυπογραφεῖον Βελώνη 18, 19, 20. Appold Street, E. C. *(Γ, 184-8)*

Ασπρο στὸ Εὐζωνάκι μας ! *Υπερήφανο 'Ελληνόπουλο, Γλυκοχάραμα, Δάκρυ τῆς Δυστυχίας, Λευκὸ Τριαντάφυλλο, Παρνασσός, 'Αρχαῖος Σπαρτιάτης, Τιμολέων, Ξανθὸ 'Ελληνόπουλο, Ρίου 'Ακρογιαλιά, Μάρκος.* *(Γ, 218)*

Διαπλαστικὴ αὐτοκρατορία.— Παραιτηθείσης Κυβερνήσεως *Δεινοπαθουμένης 'Ελλάδος*, ἐσχηματίσθη νέα. Πρωθυπουργὸς καὶ 'Υπουργὸς 'Εξωτερικῶν *Τουρκομάχος 'Ελλάς*, 'Εσωτερικῶν : *Ροβεσπιέρος*, Στρατιωτικῶν : *'Ελπὶς τοῦ Μέλλοντος*, Ναυτικῶν : *'Ιδανικὸν τοῦ "Ελληνος*, Οἰκονομικῶν : *Περιπλανώμενος 'Αθηναῖος*, Δικαιοσύνης : *Θριαμβεύων Μεγαλοιδεάτης*. 'Απονέμεται τῷ τέως πρωθυπουργῷ *Δεινοπαθουμένῃ 'Ελλάδι*, διὰ τὰς πρὸς τὴν αὐτοκρατορίαν ὑπηρεσίας, παράσημον «αὐτοκρατορικοῦ ἀετοῦ». 'Απολυθέντος *Μικρομέγα*, διορίζεται *Παγοδρόμος* διοικητὴς 'Αττικοβοιωτίας. Διορίζεται πρόξενος Καλαμῶν· ἀπευθυντέον *Βολταῖρος* P. R.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 46 ΦΥΛΛΟΥ

['Ιδὲ τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 393]

ΑΘΗΝΩΝ· *'Ηλ. Σπ. Κανίλλης, Χ. Γ. Οἰκονόμου, Μαρίκα Γ. Βλαδιμήρου, Δ. Γ. Μαραγκάκης, Κωνστ. Φατσέας, 'Ηλ. Π. Ψωμόπουλος, Χαρίκλεια Β. Παπασπυροπούλου, Δ. Μαρ. Γιαννουκάκης. Πλ. Δελένδας, Κ. Α. 'Αδαμόπουλος, Ν. Δ. 'Αδαμόπουλος, Κερκηραϊκὸς 'Αστὴρ, Ν. Μαρινόπουλος, Δελα Γ. Σταυροπούλου, 'Αθ. Κ. Διαλησμᾶς, Κ. Δ. Οἰκονόμου, Κωνστ. Χρ. 'Ελασσόνας, Σοφία Π. Ζαφειρίου, Κωνστ. Τ. Καρδαρᾶς, Μαρία Παπαδάκη, Χρυσούλα Ματθαίου. Μαρία Δ Πετροχείλου, Στεφ. Δ. Πετρόχειλος, Φανὴ Ν. Λεωτσάκου, Α. Α. Χατζηϊωάννου, Ν. Σ. 'Αποστολάκης, Δελα Γ. Ζήση.*

ΠΕΙΡΑΙΩΣ· *'Ελλὰς τοῦ Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, Π. Ι. Παπαθανασόπουλος, 'Αθ. Ι. Πολυμερόπουλος.*

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΙΓΙΟΥ· *Δ. Π. Κυριαζόπουλος.*
ΒΟΛΟΥ· *Π. Παρασκευόπουλος, 'Αλεξάνδρα Δ. Διαμαντοπούλου (45, 46) Δ. Ν. Τζῶνος.*
ΓΥΘΕΙΟΥ· *Δημ. Α. Φραγγιᾶς.*
ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ· *Λεων. 'Αδαμόπουλος, Χρῆστος 'Αδαμόπουλος.*
ΖΑΚΥΝΘΟΥ· *Τ. Γ. Μπαγδατόπουλος.*
ΘΗΡΑΣ· Π. Α. *Δελένδας.*
ΚΑΛΑΜΩΝ· *Δέσποινα Π. Δούση, Μαρία Χρυσικοπούλου, Διον. Χρυσικόπουλος.*
ΚΕΡΚΥΡΑΣ· *'Ελευθ. Σ. Παπαγεωργακόπουλος, Γερ. Χόμπης, Μάρκος Ναξῶν, Σπ. Δ. Μαρτίνης, Γ. Παπίρης. Ν. Γιαννούσης (45). Κ. Π. Μάνδηλος.*
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ· *'Ασπασία Α. Πυλαρινοῦ, 'Αλ. Π. 'Αλεβιζᾶτος, 'Αθ. Μουΐκης.*
ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ· *Σπ. Π. Βερίττας.*
ΚΟΡΙΝΘΟΥ· *Μ. Α. Τρίκκας.*
ΛΑΜΙΑΣ· *Χρ. 'Αλ. Χριστοφόρου.*
ΛΑΡΙΣΣΗΣ· *'Αλ. Κ. Σαρίμβεης.*
ΛΕΧΕΝΩΝ· *Ρίκα Ν. 'Αγγελοπούλου.*
ΜΑΡΜΑΡΙΟΥ· *Σμαράγδα Σ. Ρεγκούκου.*
ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ· *'Ιωάν. Πορτούλης, Κων. Β. Ζάγκας.*
ΠΑΤΡΩΝ· *'Αθηνᾶ Ν Μανωλίδου.*
ΣΠΑΡΤΗΣ· *Εἱμαρμένη (45,46), 'Αθ. Δ. Βαλασάνης.*
ΣΥΡΟΥ· *Φωτ. Χρ. Μουχτόπουλος.*
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ· *'Αρτινὴ, Γ. Β. Βαφειόπουλος, Χαρ. Σ. Λουκόπουλος.*
ΧΑΛΚΙΔΟΣ· *Παν. Α. Γούσιος, Κωνσ. Στουμπιάδης, Κλεοσίμνη Π. Παπασπυρίδου.*

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ· *Γ. Μοάτσος (45,46) 'Ελπὶς Βλάση (45,46)*
ΖΙΦΤΑΣ *(Αἰγύπτου)*· *'Ανδρεΐνη Τρίπου.*
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ· *Μυρσίνη* Π. 'Αλεπουδέλη
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· *Μερόπη Μέξη (45,46), Γ. Χ. Χρηστίδης (41,43).*
ΚΑΪΡΟΥ· *Μεν. Η. Ρούλης*
ΚΑΦΡ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ· *'Αγγελιαφόρος 'Ερμῆς*
ΚΥΔΩΝΙΩΝ· *'Αθηνᾶ Ε. Δάδαινα.*
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· *Κάρμεν (45,46) Συλφὶς (45,46), 'Υπατία Μ. Παπαδοπούλου. Π. Α. Γαλέτσης (45.46), Κλέαρχος Ν. Μανωλᾶτος (45,46).*
ΠΑΖΑΡΤΖΗΚΙΟΥ· *Νῖκος Νίκογλου, Σμαράγδα Μίλτσογλου.*
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ· *Κερκυραϊκὴ Αὔρα (45,46), Γενναιόψυχος 'Ελλην.ς (45,46), Οὐρανία Μ. Χανδρᾶ (45,46), Αἰκατερίνη Κυπριανοῦ (45.46) Γεωρ. Ι. Διαμαντάκη (45,46), 'Ιουλία Ι. Νέγρη (45,46), 'Αγαπεία Ι. Νέγρη (45,46).*
ΡΑΜΛΙΟΥ· *'Ιφιγένεια Ι. Δ. Παππᾶ (45,46),*
ΡΕΘΥΜΝΟΥ· *Μεχμὲτ Ι. Σαϊτάκης, Εὐαγ. Βαλαρῆς.*
ΣΑΜΟΥ· *'Εμμ. Καίπας, Κάβο-Φονηᾶς, (45,46) 'Αγωνία 'Εθνομάρτυρος (45,46)*
ΣΜΥΡΝΗΣ· *Οὐρανία Μολπή.*
ΧΑΝΙΩΝ· *'Ανδρ. Ι. 'Ανδρουλάκης.*
ΧΙΟΥ· *Χιακὸ 'Ακρογιάλι, Μ. Ρεβέντης (45,46).*

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων ὀρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθησαν οἱ ἑξῆς : ΚΩΝ. Τ. ΚΑΡΔΑΡΑΣ, *Λύκειον Διαλησμᾶ, ἐν 'Αθήναις*, ΚΛΕΑΡΧΟΣ Ν. ΜΑΝΩΛΑΤΟΣ *ἐν Κων]πόλει*, ΦΩΤΙΟΣ ΧΡ. ΜΟΥΧΤΟΠΟΥΛΟΣ *μαθητὴς 'Εμπορ. Σχολῆς ἐν Σύρῳ*, ΑΘΑΝ. ΜΟΥΙΚΗΣ *μαθητὴς Δ'. τάξ. Γυμνασίου ἐν 'Αργοστολίῳ, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνεγράφη δι' ἓξ μῆνας οἱ δὲ ἄλλοι διὰ τρεῖς μῆνας ἕκαστος.*

Πλεονάζουν λεπτὰ 30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμόν.

Οἱ ἀποστείλαντες ἄνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστείλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματόσημον ὀθωμανικὸν 10 παρὰς ἰσοδυναμεῖ μὲ 5 λεπτά· ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματόσημον 20 παρὰς).

Τύποις «Αὐγῆς 'Αθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ *Πλατεῖα 'Αγ. Θεοδώρων.* **— 2017.**

Πωλεῖται διὰ τοῦ Πρακτορείου Λεπτὰ 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

'Εσωτερικοῦ :	***'Εξωτερικοῦ :***
Ετησία. . . . δρ. 8,—	'Ετησία φρ. χρ. 10,—
Εξάμηνος. . » 4,50	'Εξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εσωτερικοῦ λεπ. 20. 'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος ***'Εν 'Αθήναις, 6 Νοεμβρίου 1910*** ***"Ετος 32ον.—'Αριθ. 49***

ΤΟ ΑΠΡΟΟΠΤΟΝ ΞΥΠΝΗΤΗΡΙ

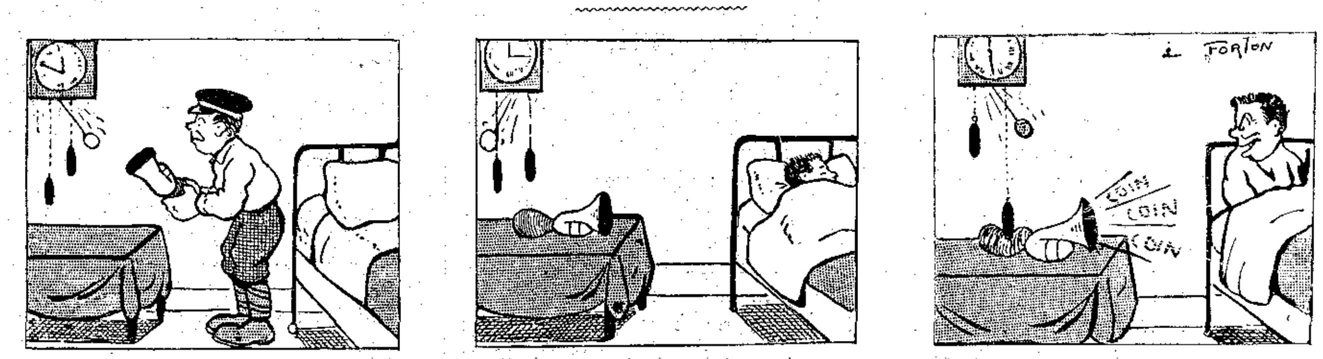

'Ο Σωφέρ : Πρέπει νὰ ξυπνήσω αὔριο στὶς ἕξη. 'Αλλὰ ποῦ δὲν ἔχω ξυπνητῆρι ; Μόνον ἕνα παληορόλογο τοῦ τοίχου...

'Αφίνει τὴν σάλπιγγα τοῦ αὐτοκινήτου στὸ τραπέζι, πέφτει καὶ κοιμᾶται. Τὸ ρολόγι ὅμως τοῦ τοίχου δουλεύει, τὸ βαρίδι του κατεβαίνει σιγά-σιγά, πέφτει καὶ πιέζει τὴ φούσκα τῆς σάλπιγγος : Τρά ! τρά ! τρού ! . . . 'Ο σωφὲρ ξυπνᾷ ἔντρομος : Εἶνε ἕξη ! !

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΙΚΡΟΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ

'Αγαπητοί μου,

ΝΩΣΤΗ μας οἰκογένεια, ἀπὸ τὸ 'Εξωτερικόν, διὰ νὰ διασκεδάζουν τώρα τὸν χειμῶνα τὰ παιδιά της καὶ οἱ μικροὶ φίλοι τῶν παιδιῶν της, ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ μεγάλον μπελᾶ εἰς τὸ κεφάλι της : νὰ ἱδρύσῃ δηλαδὴ ἕνα θεατράκι ἐρασιτεχνῶν. Μερικὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῆς οἰκογενείας καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς φίλους τῶν παιδιῶν, θὰ εἶνε οἱ ἐρασιτέχναι. Οἱ ἄλλοι θὰ εἶνε θεαταί. Τὸ δὲ θεατράκι, τὸ ὁποῖον «θἀνοίξῃ» μετ' ὀλίγον, δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ἕνα σαλονάκι, ποῦ συγκοινωνεῖ διὰ τετραφύλλου θύρας μὲ τὴν μεγάλην σάλαν τοῦ σπιτιοῦ. Κατεσκευάσθη ἤδη μία αὐλαία ἀπὸ κόκκινον σατέν, ἐπίσης καὶ δυὸ - τρεῖς σκηνογραφίαι, ἀκόμη καὶ ἓν μικρὸν ὑποβολεῖον διὰ τὸν μικροσκοπικὸν ὑποβολέα τοῦ θιάσου. 'Εδιαλέχθησαν μερικὰ δραματάκια καὶ μερικαὶ κωμῳδίαι καὶ ἤρχισαν αἱ δοκιμαί. 'Αλλὰ τώρα παρουσιάσθη μία ἐξαφνικὴ καὶ μεγάλη δυσκολία : οἱ μικροὶ ἐρασιτέχναι δὲν ἔχουν διδάσκαλον ! Καὶ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς μοῦ γράφει ἐκτενῆ ἐπιστολήν, μοῦ ἐκθέτει ὅλα τἀνωτέρω καὶ μ' ἐρωτᾷ πῶς παίζεται ἕνα δραματάκι ἢ μία κωμῳδία.

Μὲ ἄλλους λόγους θέλει νὰ τοὺς κάμω ἐγὼ τὸν δάσκαλον ποῦ δὲν ἔχουν καὶ νὰ τοὺς δώσω ἀπὸ ἐδῶ, ἀπὸ μακράν, τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς ὁδηγίας ποῦ χρειάζονται διὰ νὰ γίνουν καλοὶ ἠθοποιοί. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ μοῦ ζητοῦν τέτοιόν πρᾶγμα. Καὶ ἐπειδὴ ξεύρω ὅτι πολλοὶ φίλοι τῆς Διαπλάσεως ἀγαποῦν αὐτὴν τὴν διασκέδασιν καὶ κάμνουν κάθε τόσον θεατράκια, μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἦτο περιττὸν νἀπαντήσω εἰς τὴν ἐπιστολὴν δημοσίᾳ. 'Ιδοὺ λοιπὸν πῶς παίζεται ἕνα δραματάκι ἢ μία κωμῳδία.

Πρῶτα - πρῶτα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἢ νὰ εὑρεθῇ τὸ ἔργον, καὶ δεύτερον νὰ ὑπάρχουν ἢ νὰ εὑρεθοῦν οἱ ἠθοποιοί. 'Υποθέτω ὅτι τὸ δύσκολον δὲν εἶνε αὐτό. Καὶ ἔργα ὑπάρχουν πολλά, καὶ παιδιὰ ἐπίσης ἢ κορίτσια ἱκανὰ νὰ παραστήσουν. Κατόπιν τὸ ἔργον πρέπει νὰ διαβασθῇ εἰς ἐπήκοον τῶν ἠθοποιῶν. Διὰ νὰ ξεύρῃ καθένας καλὰ περὶ τίνος πρόκειται, ποία εἶνε ἡ ἰδέα τοῦ συγγραφέως καὶ ποία ἡ θέσις κάθε προσώπου καθ' ὅλας τὰς στιγμὰς τοῦ ἔργου. Δὲν πρέπει δηλαδὴ νὰ τὸ κάμνετε ὅπως μερικοὶ μεγάλοι ἠθοποιοὶ ποῦ περιορίζονται μόνον εἰς τὸν ρόλον των καὶ ἀγνοοῦν σχεδὸν τὸ ἐπίλοιπον ἔργον. "Επειτα πρέπει νἀντιγραφοῦν χωριστὰ τὰ μέρη καὶ νὰ μοιρασθοῦν εἰς τοὺς ἠθοποιοὺς πρὸς ἰδιαιτέραν μελέτην.

Αὐτὸ τὸ μοίρασμα δὲν εἶνε πάντοτε εὔκολον. Ποῖος θὰ κάμῃ αὐτὸ τὸ πρόσωπον ; ποῖος τὸ ἄλλο ; Οἱ καταλληλότεροι δὲν φαίνονται πάντοτε ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς, καὶ πολλάκις διὰ νὰ ἰδοῦμεν ἂν ἕνας ρόλος στέκῃ εἰς κάποιον, πρέπει νὰ προχωρήσουν αἱ δοκιμαί. 'Οπωσδήποτε, ὁ κανὼν τῆς διανομῆς εἶνε ὁ ἑξῆς : Καθένας νὰ κάμνῃ τὸν ρόλον, τὸν ὁποῖον ἐξέλεξεν αὐτὸς ὁ ἴδιος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔργου. Θὰ ὑπάρχουν ἴσως συμπτώσεις κλίσεων, καὶ ἀντιζηλίαι, καὶ ἀπαιτήσεις. Θὰ γίνουν λάθη καὶ θὰ γεννηθοῦν δυσαρέσκειαι. 'Αλλ' αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπελπίζουν, ἀφοῦ γίνωνται καὶ εἰς τὰ θέατρα τῶν μεγάλων... 'Ολίγη καλὴ θέλησις, ἀμοιβαῖαι ὑποχωρήσεις, καὶ ἡ διανομὴ τῶν ρόλων τελειόνει. "Ας ὑποθέσωμεν λοιπὸν ὅτι καθένας ἐπῆρε τὸν ρόλον ποῦ τοῦ ταιριάζει.

Μόνος του τώρα πρέπει νὰ τὸν δια-